

ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์

ของ

เยาวชนชายอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

Knowledge, Understanding, Attitude and HIV/AIDS Risk
Behavior Among Male Youth in Hat Yai, Songkhla Province.

มาลี สบายยิ่ง

สงข

เลขหมู่	RA644 .A25 864 2542 8.1
Order Key.....	
Bib Key.....	203152
	29 ก.ย. 2543

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก
ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชนชาย โดยเก็บข้อมูลจากเยาวชนชาย อายุระหว่าง 15-24 ปี ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 100 คน จำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน

ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนชายมีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อของโรคเอดส์ค่อนข้างดี แต่ยังมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาการของผู้ติดเชื้อเอดส์ และการรักษาโรคเอดส์ เยาวชนส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์น้อยมาก และไม่คอยกั้วต่อการติดต่อของโรคเอดส์ เกี่ยวกับทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ ส่วนใหญ่รู้สึกเฉย ๆ และยอมรับได้ในระดับหนึ่งสำหรับพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยมีประสบการณ์ทางเพศโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย และเยาวชนชายมักมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปมากกว่าหญิงบริการการมีเพศสัมพันธ์มักไม่มีการป้องกันเพราะมั่นใจในตัวผู้หญิงว่าไม่ติดเชื้อเอดส์

หลังจากได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์แล้ว เยาวชนชายส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเพิ่มความระมัดระวังในการป้องกันตนเอง และใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์แก่เยาวชนโดยละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับอาการและการรักษา รวมทั้งการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันมิให้ติดเชื้อเอดส์อีกด้วย

Abstract

The objective of this study was to examine the knowledge, understanding, attitudes, and HIV/AIDS risk behavior among male youth. Data was collected from 100 male youth between the ages of 15-24 in the Hat Yai Municipality of Songkhla Province. Fifty percent of the youth were in school and fifty percent out – of – school.

The results of the study found that the male youth have relatively good knowledge about the transmission of HIV but still have an incorrect understanding about the symptoms of HIV/AIDS and care and treatment of persons with HIV/AIDS. Most of the youth feel that they are at low risk of AIDS, are not afraid of being infected with HIV. Attitudes towards person with HIV/AIDS, On one level there was acceptance of persons with HIV/AIDS. It was found that more than fifty percent of the male youth are sexually active and do not use condoms. These youth are also more likely to have casual sexual encounters than visit female sex workers. It is also likely that they will have unprotected sex because they are certain that their female partner is not infected.

After they have attained knowledge of HIV/AIDS the male youth, for the most part, have changed their behavior by being more careful, using prevention more often, and using condoms more frequently when having sex. The recommendations from the results of the research are knowledge and understanding of HIV/AIDS, especially about the symptoms and care and treatment of HIV/AIDS, and information on prevention should be given to the youth in greater detail,

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
นิยามปฏิบัติ	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย	
กลุ่มตัวอย่าง	8
การเก็บรวบรวมข้อมูล	9
เครื่องมือในการเก็บข้อมูล	10
การวิเคราะห์ข้อมูล	10
บทที่ 3 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	
ลักษณะทั่วไปของข้อมูล	11
ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์	17
ทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์	24
ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์	26
พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์	31
บทที่ 4 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ	38
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	44
บรรณานุกรม	47
ภาคผนวก	50

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามอายุและสถานภาพการศึกษา	11
ตารางที่ 3.2 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามระดับการศึกษาและสถานภาพการศึกษา	12
ตารางที่ 3.3 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามอาชีพและสถานภาพการศึกษา	13
ตารางที่ 3.4 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามศาสนาและสถานภาพการศึกษา	14
ตารางที่ 3.5 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามสถานภาพสมรสและสถานภาพการศึกษา	14
ตารางที่ 3.6 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามความถี่ของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสถานภาพการศึกษา	15
ตารางที่ 3.7 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์และสถานภาพการศึกษา	19
ตารางที่ 3.8 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์และสถานภาพการศึกษา	22
ตารางที่ 3.9 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับโรคเอดส์และสถานภาพการศึกษา	24
ตารางที่ 3.10 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์และสถานภาพการศึกษา	26
ตารางที่ 3.11 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และสถานภาพการศึกษา	29
ตารางที่ 3.12 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกและสถานภาพการศึกษา	34
ตารางที่ 3.13 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามประสบการณ์ทางเพศกับหญิงบริการ/หญิงทั่วไป และสถานภาพการศึกษา	36
ตารางที่ 3.14 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา และสถานภาพการศึกษา	37

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทยเป็นไปอย่างรวดเร็ว จากการคาดประมาณของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ขณะนี้มีจำนวนผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS ระหว่าง 500,000 - 600,000 คน และคาดว่าจะมีจำนวนถึง 1 ล้านคนในปี พ.ศ.2543 (สุวณี สุรเสียงสังข์ และคณะ 2540 : 274) และจากรายงานของกองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข ถึงเดือนพฤษภาคม 2542 พบว่า ขณะนี้มีผู้ป่วยเอดส์ทั้งสิ้นจำนวน 114,837 รายเป็นชาย 91,095 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.33 และเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยเอดส์เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-29 ปี ซึ่งประชากรในวัยนี้ นับวันจะมีจำนวนมากขึ้น และคาดว่าจะมีถึงร้อยละ 18.6 ของ ประชากรทั้งหมดในปี พ.ศ.2543 (Human Resource Planning Division, National Economic and Social Development Board 1985 : 20-22) เนื่องจากเยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่า การให้ความสำคัญแก่เยาวชนจึงถือเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไข และป้องกันปัญหาต่าง ๆ นับตั้งแต่ปัญหาทางการศึกษา ซึ่งพบว่า เยาวชนทั่วประเทศร้อยละ 80 ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน และมีการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาตอนต้น (พูนสุข วัชรวินิต 2528 : 7-8) ปัญหาในด้านเพศสัมพันธ์ พบว่า เยาวชนไทย จำนวนไม่น้อยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เช่น ในกลุ่มเยาวชนนักเรียนอาชีวะ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 4,068 ราย พบว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อน แต่งงานร้อยละ 48.8 ของกลุ่มตัวอย่าง (ชวนชม สกนธวัฒน์ 2529 : 61) ในขณะเดียวกัน พบว่า เยาวชนมีความต้องการบริการทางด้านสาธารณสุข และสุขภาพทางเพศมากขึ้น (ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ, 2530 : 283-289) และเนื่องจากเยาวชนเป็นวัยที่เพิ่งพ้นจากสภาพความเป็นผู้เยาว์และเริ่มเข้าสู่ภาวะการเป็นผู้ใหญ่ (maturity) จึงทำให้เยาวชนประสบปัญหาบางประการ เช่น สถานภาพและบทบาทที่คลุมเครือซึ่งทำให้เกิดความไม่แน่นอนและสับสน ง่ายต่อการโอนเอียงไปในทางใดทางหนึ่ง ประกอบกับได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างชาติ และเริ่มเปิดกว้างในเรื่องเพศในสังคมไทย จึงก่อให้เกิดปัญหาทางด้านเพศสัมพันธ์ในเยาวชนขึ้น (สันทัด เสริมศรีและสืบพงษ์ ไชยพรรค 2530 : 303) นอกจากนี้ ยังมีข้อมูล ที่แสดงว่า เยาวชนไทยจำนวนไม่น้อย มีปัญหาการเข้ายาเสพติด โดยวิธีฉีด โดยเฉพาะเยาวชนในภาคใต้ ใช้วิธีเสพยาในลักษณะนี้ถึงร้อยละ 46 ของเยาวชนที่ติดยาเสพติด (กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2531 : 2)

นอกเหนือจากปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ปัญหาที่น่าวิตกและมีผลกระทบต่อเยาวชนโดยตรงในขณะนี้ก็คือ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ซึ่งสามารถติดต่อได้โดยใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน และการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นพฤติกรรม และประสบการณ์ของเยาวชนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเพศสัมพันธ์ การเสพยาเสพติด หรือแม้แต่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจล้วนแต่ส่งผลให้เยาวชนเป็นกลุ่มประชากรที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ทักษะชีวิต และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนในเขตพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อ HIV อยู่แทบทุกจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีผู้ป่วยเอดส์มากที่สุดในภาคใต้ จากรายงานสรุปสถานการณ์โรคเอดส์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา (กันยายน 2540) พบว่า มีจำนวนผู้ป่วยเอดส์ รวม 1,082 ราย เป็นชาย 889 ราย หญิง 193 ราย คิดเป็นสัดส่วน ชาย : หญิง = 4.6 : 1 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-34 ปี มีปัจจัยเสี่ยงจากเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 73.9) และเนื่องจากกลุ่มผู้ป่วยเป็นกลุ่มที่มีอายุอยู่ในช่วงของเยาวชนรวมอยู่ด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความรู้ ความเข้าใจทักษะชีวิตและ พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชนชายในจังหวัดสงขลา โดยเน้นศึกษาเยาวชนชายในอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นอำเภอที่มี ผู้ป่วยเอดส์มากที่สุดของจังหวัด (33.6%)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะชีวิตเรื่องโรคเอดส์ของเยาวชนชาย
2. พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชนชาย

นิยามปฏิบัติ

เยาวชนชาย หมายถึง ชายที่มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี

เยาวชนชายในระบบโรงเรียน หมายถึง เยาวชนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาทั้งในสังกัดของรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน

เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน หมายถึง เยาวชนชายที่ไม่ได้กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา

พฤติกรรมเสี่ยง หมายถึง พฤติกรรมการใช้เข็มฉีดยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะเยาวชนชายอายุ 15-24 ปี ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยแบ่งออกเป็น

- เยาวชนชายในระบบโรงเรียน จำนวน 50 คน
- เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน จำนวน 50 คน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์ (2532) ได้ศึกษา ความรู้เรื่องโรคเอดส์ของเยาวชนไทย 2531 พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ยังมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาการและการป้องกัน เพราะมีมากกว่าครั้งที่ตอบว่าไม่ทราบ ตอบผิดบ้างถูกบ้าง หรือตอบผิดทั้งหมด มีเพียงด้านการติดต่อเท่านั้นที่ตอบได้ถูกต้องเกินครึ่ง ร้อยละ 30 เข้าใจผิดว่าโรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้ บางส่วนคิดว่าถ้าไม่ร่วมเพศอย่าง "ผิดปกติ" ก็ไม่ติดโรคเอดส์ หรือเชื่อว่ายังเป็นพาหะได้ ทำให้ คิดว่าการป้องกันเวลาร่วมเพศเป็นโรคที่ไม่จำเป็นเพราะอาจติดจากยุงกัดได้ตลอดเวลา

วรรณิกา เรืองล้ำ (2532) ได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนไทยอายุ 15-24 ปี พบว่า เยาวชนชายมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่ถูกต้องมากกว่าเยาวชนหญิงและเยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่ถูกต้องมากกว่าเยาวชนที่อยู่ในเขตชนบท และเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน มีความรู้ความเข้าใจโรคเอดส์น้อยกว่าเยาวชนที่กำลังเรียนอยู่ในระบบโรงเรียน

นฤมล รัตนไพจิตร (2533) ได้ศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพและแบบแผนพฤติกรรมป้องกันสุขภาพของวัยรุ่น : ศึกษากรณีโรคเอดส์ พบว่า วัยรุ่นที่ไม่เคยมีพฤติกรรมทางเพศ (48.8%) ไม่เที่ยวหญิงบริการ เพราะกลัวติดเอดส์และกามโรค ไม่มีเงิน ส่วนวัยรุ่นที่เคยมีพฤติกรรมทางเพศ (51.2%) มีคู่สัมพันธ์เป็นหญิงบริการมากที่สุดซึ่งร้อยละ 39.6 ไม่ใช้ถุงยางอนามัย รองลงมาเป็นเพื่อนหญิงรักสนุกและคู่รัก เที่ยวหญิงบริการ 2-3 ครั้งต่อปี สถานที่เที่ยวเป็นซ่องโสเภณีมากที่สุด วัยรุ่นหญิงยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีแนวโน้มสูงขึ้น นอกจากนี้วัยรุ่นที่รับรู้ว่าคุณเอง มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มีน้อยมาก

ศุภจรี วชิภักดิ์ (2533) ได้ศึกษาความรู้ ทศนคติ ประสพการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์ : การศึกษานักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ และประสพการณ์เรื่องเพศในระดับปานกลาง มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ เป็นอย่างดี และมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับปานกลาง

ทวีศักดิ์ นพเกษร และคณะ (2534) ได้ศึกษาความชุกการติดเชื้อโรคเอดส์และพฤติกรรมทางเพศของชายไทยอายุ 21 ปี ในภาคเหนือ พบว่า ทหารเกณฑ์เริ่มมีประสบการณ์ทางเพศตั้งแต่อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี (53.9%) โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงโสเภณี (73.4%) เกือบทั้งหมด (97%) เคยร่วมเพศกับโสเภณีและมีเพียง (40%) ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างเคยร่วมเพศกับนักเรียนหญิง 1 ใน 7 เคยมีประสบการณ์ร่วมเพศทางทวารหนักกับเพศชาย โดยเกือบครึ่งหนึ่งไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยหรือเคยใช้เป็นบางครั้ง

ยิ่งเกียรติ ไพศาลอักษรพงษ์ และคณะ (2534) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในนักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุโขทัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษามีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี โดยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงและมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 52.2 และมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการสูงสุด ร้อยละ 50.7 และเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 11.5

เอี่ยมพร ทองกระจายและคณะ (2535) ได้ศึกษาความรู้ทัศนคติเกี่ยวกับเอดส์และพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเยาวชน :ข้อมูลเบื้องต้นจากการสนทนากลุ่ม พบว่า นักเรียนโดยทั่วไปมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ แต่ยังคงมีพฤติกรรมทางเพศในลักษณะที่ค่อนข้างเสี่ยง และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ความรู้อย่างเกี่ยวกับโรคเอดส์และการมีเพศสัมพันธ์ไม่ชัดเจน เช่น ไม่ทราบว่าคุณหญิงที่ใส่ห่วงอนามัยแล้วร่วมเพศได้หรือไม่ ถุงยางอนามัยใช้แล้วนำกลับมาใช้อีกได้หรือไม่ ยุง หมู และสุนัขมีเชื้อเอดส์หรือไม่ และเชื้อเอดส์อยู่ภายนอกได้นานแค่ไหน เป็นต้น

เกรียงศักดิ์ หลิวจันทร์พัฒนา ศิวาภรณ์ อุบลชลเขตต์ และปราโมทย์ ตะนูนพงศ์ (2535) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเอดส์กับพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักศึกษาชายกลุ่มที่ได้รับความรู้เรื่องเอดส์จากโรงเรียนมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการน้อยกว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับความรู้เรื่องเอดส์จากโรงเรียน แต่พฤติกรรมการไม่สวมถุงยางอนามัยทุกครั้งคล้ายคลึงกันทั้งสองกลุ่ม และมีนักศึกษา 5 คนที่รับว่าใช้ยาเสพติดชนิดฉีด โดยใช้เข็มของตนเอง 4 คน ใช้เข็มร่วมกับผู้อื่น 1 คน

พิพัฒน์ ยิ่งเสรี และพิมพ์ผกา นิศาวัฒน์านนท์ (2535) ได้ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มวัยรุ่นชนบท จังหวัดลำปาง พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชนบท

จังหวัดลำปางมีอัตราการติดเชื้อเอดส์ร้อยละ 2.7 และปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์คือเพศสัมพันธ์ มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี คือ ร้อยละ 70.66 มีความรู้ดีมากในเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ การป้องกันโรคเอดส์ วิธีการตรวจว่าตนเองติดเชื้อเอดส์และกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อโรคเอดส์ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16-17 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง คู่รัก และหญิงโสเภณี มีส่วนหนึ่งที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุยังน้อย คือ ตั้งแต่อายุ 12-13 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง และหญิงโสเภณีเช่นกัน ส่วนการป้องกันโรคเอดส์นั้น ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา วิทยาลัยร้อยละ 53.28 ยังคงเที่ยวโสเภณี และมีเพียงร้อยละ 46.38 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทั้งที่มีความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์ดี และมีความเชื่อว่าถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัยจะมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย และในการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงหรือคู่รักก็มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์

สุรศักดิ์ ไควสุภัทร์ และคณะ (2535) ได้ศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาของวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : สิงหาคม 2534 พบว่าในเวลา 1 ปีที่ผ่านมา นักเรียนระดับปริญญาตรีและปวส. เที่ยวโสเภณี ร้อยละ 27 และ 29 ซึ่งสูงกว่าระดับ ปวช. ประมาณ 2 เท่า โดยร้อยละ 80 ขึ้นไป จะดื่มสุราขณะไปเที่ยว และเพียงร้อยละ 50 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง นอกจากนี้ร้อยละ 44 ของนักเรียนระดับปริญญาตรี ร้อยละ 21 ของนักเรียนระดับ ปวส. และร้อยละ 11 ของนักเรียนระดับ ปวช. ยังมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่โสเภณีอีกด้วย ในจำนวนนี้มีประมาณร้อยละ 11 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

อาภัสสรีย์ ไชยคณา และวิไล บุญญประภา (2536) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมป้องกันเอดส์ของผู้ศึกษาต่อหลังระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ในระดับดี แต่มีบางส่วนที่ยังเข้าใจไม่ถูกต้องได้แก่ ร้อยละ 58.58 ไม่ทราบว่าผู้รับเชื้อเอดส์เข้าสู่ร่างกายในระยะแรกยังไม่สามารถตรวจพบเลือดบวกเอดส์ ร้อยละ 41 ไม่ทราบว่า ผู้มีอาการต่อมน้ำเหลืองโต และลิ้นอักเสบ ไม่ใช่ติดเชื้อเอดส์ทุกคน ร้อยละ 34.75 ไม่ทราบว่า ประเทศไทยปัจจุบันมีจำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์จากเพศสัมพันธ์สูงกว่าสาเหตุอื่น ร้อยละ 23.59 ไม่ทราบว่าผู้มึเลือดบวกเอดส์คือผู้ติดเชื้อเอดส์ ร้อยละ 23.42 ไม่ทราบว่าผู้ติดเชื้อเอดส์ในระยะที่ยังไม่ปรากฏอาการสามารถแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นได้ร้อยละ 21.08 ไม่ทราบว่าถุงไม่ใช้พาหะนำเชื้อเอดส์ ร้อยละ 20.58 ไม่ทราบว่าปัจจุบันยังไม่มียาวัคซีนป้องกันการติดเชื้อเอดส์ที่ได้ผล ร้อยละ 18.58 ไม่ทราบว่าปัจจุบันยังไม่มียารักษาโรคเอดส์ให้หายขาดได้ ร้อยละ 14.08 ไม่ทราบว่า การอยู่อาศัยและทำงานร่วมกันไม่ทำให้ติดเชื้อเอดส์ และร้อยละ 10.75 ไม่ทราบว่า การโอบกอดหรือสัมผัส

ผู้ป่วยไม่ทำให้ติดเชื้อเอดส์

อุมารณณ์ ภัทรวานิชย์ (2538) ได้ศึกษาปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น พบว่า ในเรื่องความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ส่วนใหญ่วัยรุ่นจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์น้อย โดยผู้ที่มีอายุน้อยจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยกว่าผู้ที่มีอายุมาก และผู้ที่ศึกษาสายอาชีพศึกษา - พาณิชยการทั้งชายและหญิง จะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยกว่ากลุ่มการศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้วัยรุ่นชายยังมีทัศนคติทางลบต่อเอดส์สูงกว่าวัยรุ่นหญิง โดยเฉพาะวัยรุ่นที่อายุมาก จะมีทัศนคติทางลบสูงกว่าวัยรุ่นที่อายุน้อยกว่า

สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ (2542) ได้ศึกษาทัศนคติต่อบริการทางเพศ ความเชื่ออำนาจภายใน - ภายนอกตนด้านสุขภาพ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จะมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างคูรัก และมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพียงร้อยละ 15.8 แต่การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 52.6

ทวิวรรณ ชาลีเครือ (2542) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยเฉลี่ยอายุ 15.3 ปีและคู่สัมพันธ์ครั้งแรกคือ คนรักหรือเพื่อนสนิทในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 81.5 มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 36.4 มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันผิวเผินร้อยละ 41.5 และใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 47.0 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศร้อยละ 29.3 และใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 58.4 และร้อยละ 26.8 เคยมีอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

จวิวรรณ ไวยเนตร และนางลักษณ์ เกษม (2542) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชาย - หญิงของจังหวัดแพร่ ปี 2540 พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 13.4 เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก หรือเพื่อนสนิท ร้อยละ 7.3 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศร้อยละ 4.7 และร้อยละ 9.5 มีคู่นอนมากกว่า 1 คน ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หญิงที่รู้จักกันผิวเผินและหญิงขายบริการทางเพศ ร้อยละ 1.4, 1.9 และ 1.4 ตามลำดับ

ปราณี ทัฬหะและพยางค์ ทรัพย์มาตี (2542) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติกับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับดีมากมีเจตคติต่อโรคเอดส์ในระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ค่อนข้างน้อย

ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกำบังกั้นการติดเชื้อเอชไอวี ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกำบังกั้นโรคเอดส์ เจตคติมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมกำบังกั้นโรคเอดส์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ

ได้รับทราบความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของเยาวชนชายรวมทั้งพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ในการที่จะเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการ

2. ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

2.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำข้อมูล เรื่องความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติของเยาวชนรวมทั้งพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชนไปพิจารณาวางแผนในการให้ความรู้ความเข้าใจได้อย่างตรงกับสภาพความเป็นจริง รวมถึงการปรับเปลี่ยนทัศนคติให้ถูกต้องและเหมาะสม

2.2 สถาบันการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน จะได้นำข้อมูลไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้เยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจ ต่อโรคเอดส์ดีขึ้น และมีพฤติกรรมเสี่ยงลดลง

2.3 สถาบันครอบครัวจะได้ใช้ข้อมูลในการอบรมสั่งสอนเยาวชน ในครอบครัวให้มีความรู้ ความเข้าใจในโรคเอดส์ และไม่เสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์

บทที่ 2

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาโดยใช้วิธีการวิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากเยาวชนชายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนและเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้เพราะเยาวชนชายในช่วงอายุระหว่าง 15 - 24 ปี จะมีส่วนหนึ่งที่กำลังศึกษาอยู่และอีกส่วนหนึ่งที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน อีกประการหนึ่งคือเพื่อศึกษาว่าเยาวชนชายที่อยู่ในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันนั้นจะมีผลต่อความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างไร

สำหรับประชากรตัวอย่างนั้นเนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณและเวลาจึงได้กำหนดประชากรตัวอย่างเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน สำหรับเยาวชนชายในระบบโรงเรียนซึ่งมีการกระจายอยู่ทั้งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โรงเรียนในสังกัดกรมอาชีวศึกษา และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการกระจายจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาจำนวน 15 คน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจำนวน 15 คน และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจำนวน 20 คน โดยประชากรตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ Simple Random Sampling เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Simple Random Sampling ในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ได้แก่ เยาวชนชายอายุ 15-24 ปี ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 100 คน โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียน 50 คน และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน 50 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงกันยายน พ.ศ.2541 โดยเก็บข้อมูลใน 2 ลักษณะคือ

1. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ดังนี้ นักเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 15 คน นักเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 15 คน และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจำนวน 20 คน รวม 50 คน

ส่วนการเก็บข้อมูลเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน เก็บข้อมูลจากเยาวชนที่ทำงาน ในอาชีพต่าง ๆ กัน เช่น พนักงานต้อนรับของโรงแรม ลูกจ้างในโรงงาน พนักงานในบริษัทเอกชน และบุคคลที่ทำงานในกิจการของครอบครัว รวมทั้งสิ้นจำนวน 50 คน

2. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) โดยดำเนินการหลังจากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) โดยเลือกเยาวชนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน และเต็มใจในการเปิดเผยข้อมูล มาให้สัมภาษณ์เจาะลึกเป็นกรณีศึกษาจำนวน 6 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ สัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ การศึกษา อาชีพ ศาสนา และสถานภาพสมรส

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ ประกอบด้วย ความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ในวิธีการต่าง ๆ คือ การถูกเนื้อต้องตัว การกินอาหารจานเดียวกัน การใช้เข็มฉีดยา การถูกยุงหรือแมลงกัด การเปื้อนเลือดของคนที่เป็นโรคเอดส์ การใช้เสื้อผ้าของผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ เป็นแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามและคำตอบให้เลือกตอบ 3 ลักษณะ คือ ตีต ไม่ตีต และไม่ทราบ / ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 3 ประสบการณ์ในการใช้เข็มฉีดยาเสพติดและการมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย ประสบการณ์การใช้เข็มฉีดยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา

ตอนที่ 4 ทักษะติดต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ ประกอบด้วย การมีญาติหรือเพื่อนที่ติดเชื้อเอดส์หรือไม่ ความรู้สึกต่อผู้ติดเชื้อเอดส์หรือผู้ป่วยเอดส์ และการยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์

ตอนที่ 5 คำนิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย คำนิยมในการที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ หญิงทั่วไปและชายทั่วไป คำนิยมที่ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ หญิงทั่วไป และชายทั่วไป และค่านิยมเกี่ยวกับการที่ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งใน 4 ลักษณะ คือ ผิด ไม่ผิด ไม่แน่ใจ หรือไม่ตอบ

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก โดยใช้แนวคำถามในการพูดคุยเกี่ยวกับ

1. ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กับใคร เมื่อไร รวมทั้งเหตุผลของการใช้และไม่ใช้อย่างอนามัย

2. ประสบการณ์ทางเพศกับหญิงบริการ ประเภทของสถานบริการที่ใช้ โอกาสและช่วงเวลาของการไปใช้บริการ การใช้และไม่ใช้อย่างอนามัย รวมทั้งทัศนคติและพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์

3. ประสบการณ์ทางเพศกับหญิงทั่วไป เป็นใคร ความสัมพันธ์ก่อนและหลังการมีเพศสัมพันธ์ สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ และการป้องกันทางเพศ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลส่วนหนึ่งนำมาจากแบบสอบถามของโครงการวิจัยเรื่อง

Thai Sexual Behavior and Risk of HIV Infection

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

บทที่ 3

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ ศาสนา สถานภาพสมรส และพฤติกรรมกรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

1. อายุ

จากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนชายจำนวน 100 ราย (ตารางที่ 3.1) พบว่า เยาวชนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 20-24 ปี มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.01 ปี โดยที่เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีอายุเฉลี่ยสูงกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน กล่าวคือ เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.66 ปี โดยที่ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.0 และร้อยละ 38.0 มีอายุระหว่าง 15-19 ปี ขณะที่เยาวชนชายในระบบโรงเรียนมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 19.36 ปี มีอายุระหว่าง 15-19 ปี และ 20-24 ปี จำนวนเท่า ๆ กัน

ตารางที่ 3.1 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามอายุและสถานภาพการศึกษา

อายุ	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
15 - 19 ปี	50.0	38.0	44.0
20 - 24 ปี	50.0	62.0	56.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
อายุเฉลี่ย	19.36	20.66	20.01

2. การศึกษา

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้จำแนกเยาวชนชายเป็น 2 กลุ่ม คือ เยาวชนชายในระบบโรงเรียน และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ดังนั้น อัตราร้อยละในตารางที่ 3.2 ในส่วนของระดับการศึกษาของเยาวชนชายในระบบโรงเรียน หมายถึง ระดับการศึกษาที่เยาวชนกำลังศึกษาอยู่ ส่วนระดับการศึกษาของเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน หมายถึง จบการศึกษาในระดับนั้น ๆ

จากตารางจะเห็นได้ว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับ ปวช. รองลงมาคือระดับปริญญาตรี โดยเยาวชนชายในระบบโรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 42.0 กำลังเรียนระดับ ปวช. รองลงมาร้อยละ 38.0 กำลังเรียนระดับปริญญาตรี ขณะที่เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 จบการศึกษาระดับ ปวช. รองลงมาร้อยละ 22.0 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และร้อยละ 18.0 จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตารางที่ 3.2 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามระดับการศึกษาและสถานภาพการศึกษา

ระดับการศึกษา	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
ป.6	-	2.0	1.0
ม.3	-	22.0	11.0
ม.6	-	4.0	2.0
ปวช.*	42.0	50.0	46.0
ปวส.**	10.0	18.0	14.0
ปทล.***	10.0	-	5.0
ปริญญาตรี	38.0	4.0	21.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

*ปวช. หมายถึง ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

**ปวส. หมายถึง ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

***ปทล. หมายถึง ประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูง (เทียบเท่าปริญญาตรี)

3. อาชีพ

เนื่องจากเยาวชนชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งเป็นเยาวชนในระบบโรงเรียน จึงมีอาชีพนักเรียนนักศึกษา (ตารางที่ 3.3) ส่วนเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 48.0 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รองลงมาร้อยละ 26.0 ยังว่างงาน หรือช่วยงานบ้านร้อยละ 22.0 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีบางส่วนที่รับราชการและค้าขาย

ตารางที่ 3.3 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามอาชีพและสถานภาพการศึกษา

อาชีพ	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
นักเรียน นักศึกษา	100.0	-	50.0
รับราชการ	-	2.0	1.0
ค้าขาย	-	2.0	1.0
รับจ้างทั่วไป	-	22.0	11.0
พนักงานบริษัทเอกชน	-	48.0	24.0
ว่างงาน/ช่วยงานบ้าน	-	26.0	13.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

4. ศาสนา

จากตารางที่ 3.4 พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ กล่าวคือ เยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 92.0 นับถือศาสนาพุทธ มีเพียงร้อยละ 8.0 ที่นับถือศาสนาอิสลาม ขณะที่เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 86.0 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 10.0 นับถือศาสนาอิสลาม และมีเพียงร้อยละ 4.0 ที่นับถือศาสนาคริสต์

ตารางที่ 3.4 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามศาสนาและสถานภาพการศึกษา

ศาสนา	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
พุทธ	92.0	86.0	89.0
อิสลาม	8.0	10.0	9.0
คริสต์	-	4.0	2.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

5. สถานภาพสมรส

เกี่ยวกับสถานภาพสมรสนั้น (ตารางที่ 3.5) เนื่องจากเยาวชนชายในระบบโรงเรียนกำลังอยู่ในช่วงเวลาของการศึกษา สถานภาพสมรสจึงเป็นโสดทั้งหมด ส่วนเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 88.0 มีสถานภาพโสดและมีเพียงร้อยละ 12.0 เท่านั้นที่สมรสแล้ว

ตารางที่ 3.5 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามสถานภาพสมรสและสถานภาพการศึกษา

สถานภาพสมรส	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
โสด	100.0	88.0	94.0
สมรส	-	12.0	6.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

6. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

สื่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในที่นี้ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ จากตารางที่ 3.6 พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่ร้อยละ 91.0 รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ รองลงมาร้อยละ 87.0 ฟังวิทยุ โดยที่เยาวชนชายในระบบโรงเรียนดูโทรทัศน์บ่อย ๆ ร้อยละ 90.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนดูโทรทัศน์บ่อย ๆ ถึงร้อยละ 92.0 สำหรับสื่อวิทยุ นั้น พบว่า เยาวชนชายในระบบโรงเรียนฟังวิทยุบ่อย ๆ ร้อยละ 82.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนฟังวิทยุบ่อย ๆ ร้อยละ 92.0

นอกจากสื่อโทรทัศน์และวิทยุแล้ว เยาวชนชายกลุ่มตัวอย่างยังรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยสื่อหนังสือพิมพ์เป็นอันดับรองลงมา โดยที่เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 48.0 อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันหรือแทบทุกวัน ซึ่งมากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ ทุกวันหรือแทบทุกวัน เพียงร้อยละ 30.0 เท่านั้น เยาวชนส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์ไม่บ่อยนัก โดยที่เยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 68.0 อ่านหนังสือพิมพ์เพียงสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง หรือเดือนละ 1-2 ครั้ง ขณะที่เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 48.0 อ่านหนังสือพิมพ์เพียงสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง หรือเดือนละ 1-2 ครั้งเท่านั้น ส่วนสื่ออื่น ๆ ได้แก่ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน วิทยุทัศน์ หรือภาพยนตร์ พบว่า เยาวชนชายตัวอย่างส่วนมากรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อเหล่านี้ค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านหนังสือการ์ตูนและนิตยสาร

ตารางที่ 3.6 ร้อยละของเยาวชนชาย จำแนกตามความถี่ของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และสถานภาพการศึกษา

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
อ่านหนังสือพิมพ์			
บ่อย*	30.0	48.0	39.0
ไม่บ่อย**	68.0	48.0	58.0
ไม่เคยเลย	2.0	4.0	3.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
อ่านนิตยสาร			
บ่อย	6.0	8.0	7.0
ไม่บ่อย	68.0	48.0	58.0
ไม่เคยเลย	2.0	4.0	3.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
อ่านการ์ตูน			
บ่อย	8.0	22.0	15.0
ไม่บ่อย	66.0	58.0	62.0
ไม่เคยเลย	26.0	20.0	23.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ฟังวิทยุ			
บ่อย	82.0	92.0	87.0
ไม่บ่อย	12.0	6.0	9.0
ไม่เคยเลย	6.0	2.0	4.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ดูโทรทัศน์			
บ่อย	90.0	92.0	91.0
ไม่บ่อย	10.0	8.0	9.0
ไม่เคยเลย	-	-	-
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
คู่มือทัศน			
บ่อย	14.0	20.0	17.0
ไม่บ่อย	66.0	68.0	67.0
ไม่เคยเลย	20.0	12.0	16.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ไปดูภาพยนตร์			
บ่อย	2.0	-	1.0
ไม่บ่อย	84.0	84.0	84.0
ไม่เคยเลย	14.0	16.0	15.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

* บ่อย หมายถึง ทุกวัน, แทบทุกวัน

** ไม่บ่อย หมายถึง สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง หรือเดือนละ 1-2 ครั้ง

ความรู้และความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์

จากคำถามที่ว่าโรคเอดส์สามารถติดต่อได้โดยวิธีต่อไปนี้หรือไม่ ได้แก่ การถูกเนื้อต้องตัวกับคนที่ เป็นโรคเอดส์หรือมีเชื้อเอดส์อยู่ในตัว การกินอาหารจานเดียวกันหรือใช้แก้วน้ำกับคนที่ เป็นโรคเอดส์ การใช้ส้วมสาธารณะ การถูกยุงกัดหรือแมลงกัด และเพื่อนเลือดของคนที่เป็นโรคเอดส์โดยที่ตัวคุณไม่มีแผล การใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ ทำให้ติดเชื้อเอดส์ทั้งนั้น

จากตารางที่ 3.7 จะเห็นว่าเยาวชนชายมีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ในเรื่อง การถูกเนื้อต้องตัวมากที่สุด โดยตอบว่าการถูกเนื้อต้องตัวไม่ติดโรคเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 90 โดย จำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 92.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ

เยาวชนชายมีความรู้เรื่องการใช้ส้วมสาธารณะในระดับรองลงมา โดยรับรู้ว่าการใช้ส้วมสาธารณะไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 86.0 โดยเยาวชนชายในระบบโรงเรียนและเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนตอบตรงกัน

เยาวชนชายมีความรู้เรื่องการถูกยุงกัดหรือแมลงกัดต่อการติดโรคเอดส์ในระดับรองลงไป โดยระบุว่า การถูกยุงกัดหรือแมลงกัดไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ ร้อยละ 74 โดยจำแนกเป็น เยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 78 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 70

เยาวชนชายมีความรู้เรื่องการกินอาหารจานเดียวกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์ในระดับรองลงไป โดยที่เยาวชนชายร้อยละ 69 เห็นว่าการกินอาหารจานเดียวกันไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ เมื่อพิจารณาถึงเยาวชนชายในระบบโรงเรียนและเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนพบว่า เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 74.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 64.0 เชื่อว่าโรคเอดส์ไม่ติดจากการกินอาหารจานเดียวกัน

เยาวชนชายมีความรู้เรื่องการใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ไม่ติดเชื้อเอดส์ร้อยละ 67.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 68.9 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 66.0

เยาวชนชายมีความรู้เรื่องการเปลี่ยนเลือดผู้ป่วยกรณีที่ไม่มียาบำบัดโดยเยาวชนชายทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนมีความคิดเห็นเท่ากันคือ ร้อยละ 50.0 เชื่อว่าเปลี่ยนเลือดผู้ป่วยในกรณีที่ไม่มียาบำบัดไม่ติดโรคเอดส์

จะเห็นได้ว่าผลของการศึกษาคั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ พิพัฒน์ ยิ่งเสรี และพิมพ์ผกา นิตาวัฒนานนท์ (2535) พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ค่อนข้างดี แต่ยังมีบางส่วนที่ยังเข้าใจไม่ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจุบันมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องทำให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องมากขึ้น และจากการวิจัยคั้งนี้พบว่าเยาวชนในระบบโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ดีกว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน เนื่องจากในโรงเรียนมีการเรียนการสอนเรื่องโรคเอดส์ในหลักสูตรและมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคเอดส์ ดังนั้นการรณรงค์เรื่องความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์จึงต้องดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อให้มีความเข้าใจอย่างถูกต้องซึ่งจะทำให้เกิดการยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์ต่อไป

ตาราง 3.7 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ และสถานภาพการศึกษา

พฤติกรรม	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
การถูกเนื้อต้องตัว			
ติด	2.0	2.0	2.0
ไม่ติด	92.0	88.0	90.0
ไม่แน่ใจ	6.0	10.0	8.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
การใช้สวมสาธาณณะ			
ติด	2.0	0	1.0
ไม่ติด	86.0	86.0	86.0
ไม่แน่ใจ	12.0	14.0	13.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ถูกยุงหรือแมลงกัด			
ติด	10.0	12.0	11.0
ไม่ติด	78.0	70.0	74.0
ไม่แน่ใจ	12.0	18.0	15.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
การกินอาหารจานเดียวกัน			
ติด	12.0	6.0	9.0
ไม่ติด	64.0	74.0	69.0
ไม่แน่ใจ	24.0	20.0	22.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

ตาราง 3.7 (ต่อ)

พฤติกรรม	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
ใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์			
ติด	8.0	10.0	9.0
ไม่ติด	68.0	66.0	67.0
ไม่แน่ใจ	24.0	24.0	24.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
การเปื้อนเลือดผู้ป่วย (ไม่มีแผล)			
ติด	24.0	32.0	28.0
ไม่ติด	50.0	50.0	50.0
ไม่แน่ใจ	26.0	18.0	22.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

สำหรับความเข้าใจเกี่ยวกับอาการของผู้ติดเชื้อเอดส์ (ตารางที่ 3.8) พบว่า เยาวชนชายตัวอย่างจำนวนมากยังมีความเข้าใจไม่ถูกต้อง กล่าวคือ เมื่อถามว่าผู้ติดเชื้อเอดส์จะไม่ปรากฏอาการใด ๆ ให้เห็นนั้นเป็นไปได้หรือไม่ เยาวชนชายร้อยละ 54 ตอบว่าเป็นไปได้ ขณะที่เยาวชนชายร้อยละ 20 ตอบว่าเป็นไปไม่ได้ และเยาวชนชายร้อยละ 26 ที่ตอบว่าไม่แน่ใจ

เมื่อพิจารณาระหว่างเยาวชนชายในระบบโรงเรียนกับเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน จะเห็นได้ว่า เยาวชนชายในระบบโรงเรียนมีความเข้าใจถูกต้องมากกว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน กล่าวคือ เยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 60 ตอบว่า เป็นไปได้ที่ผู้ติดเชื้อเอดส์จะไม่ปรากฏอาการใด ๆ ร้อยละ 12.0 ตอบว่าเป็นไปไม่ได้ และร้อยละ 28.0 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ในขณะที่เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 48.0 ตอบว่าเป็นไปได้ และร้อยละ 28.0 ตอบว่าเป็นไปไม่ได้ และร้อยละ 24.0 ตอบว่าไม่แน่ใจ

สำหรับการรับรู้โรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้หรือไม่ เยาวชนชายร้อยละ 59.0 มีความเห็นที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 68.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 50.0

ความคิดเห็นต่อการมียารักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์ เยาวชนชายมีความเห็น
 ว่าไม่มียารักษามากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 42.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียน
 ร้อยละ 54.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 30.0 รองลงมา มีความคิดที่ไม่แน่ใจว่า
 จะมียารักษาหรือวัคซีนโรคเอดส์หรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 30.0 จำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบ
 โรงเรียน ร้อยละ 38.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 22.0 รองลงมา มีความเข้าใจว่ามี
 ยารักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์คิดเป็นร้อยละ 19.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบ
 โรงเรียน ร้อยละ 20.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 18.0

ซึ่งผลของการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ อากัสตรี ไชยคุนา และวิไล
 บุญญประภา (2536) ซึ่งพบว่า ยังมีเยาวชนบางส่วนที่ไม่ทราบว่ายังไม่มียารักษาโรคเอดส์ให้หาย
 ขาดได้ รวมทั้งยังไม่มีการป้องกันหรือการติดต่อเอดส์ที่ได้ผล ซึ่งความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์เกี่ยวกับ
 อาการและการรักษานั้น จะเห็นได้ว่าเยาวชนชายยังมีความเข้าใจน้อยอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับ
 ความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ จากการวิจัยนี้พบว่าประมาณ 1 ใน 3 ที่ตอบว่าไม่แน่ใจ ซึ่ง
 การเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาการและยารักษาโรคเอดส์ อาจทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อ
 โรคเอดส์ได้จึงควรทำความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ไม่ทราบ

รวม

จำแนก

การศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ

ไม่

ไม่

ไม่

ไม่

รวม

จำแนก

ความคิดเห็นต่อการมียารักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์ เยาวชนชายมีความเห็น
 ว่าไม่มียารักษามากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 42.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียน
 ร้อยละ 54.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 30.0 รองลงมา มีความคิดที่ไม่แน่ใจว่า
 จะมียารักษาหรือวัคซีนโรคเอดส์หรือไม่ คิดเป็นร้อยละ 30.0 จำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบ
 โรงเรียน ร้อยละ 38.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 22.0 รองลงมา มีความเข้าใจว่ามี
 ยารักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์คิดเป็นร้อยละ 19.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบ
 โรงเรียน ร้อยละ 20.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 18.0

ตาราง 3.8 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ และสถานภาพการศึกษา

ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
ผู้ติดเชื่อจะไม่ปรากฏอาการให้เห็น			
เป็นไปได้	60.0	48.0	54.0
เป็นไปไม่ได้	12.0	28.0	20.0
ไม่แน่ใจ	28.0	24.0	26.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
โรคเอดส์สามารถรักษาให้หาย			
ขาดได้			
ได้	2.0	-	1.0
ไม่ได้	68.0	50.0	59.0
ไม่แน่ใจ	28.0	36.0	32.0
ไม่ทราบ	2.0	14.0	8.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
มียารักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์			
มี	18.0	20.0	19.0
ไม่มี	54.0	30.0	42.0
ไม่แน่ใจ	22.0	38.0	30.0
ไม่ทราบ	6.0	12.0	9.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

ความคิดเห็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ (ตารางที่ 3.9) เมื่อถามความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ว่าเสี่ยงหรือไม่ เยาวชนชายรับรู้ว่าคุณเสี่ยงน้อยมากในระดับที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 44.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 38.0 และรองลงมาเยาวชนชายตอบว่าไม่เสี่ยงคิดเป็นร้อยละ 27.0 โดยจำแนกเป็น

เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 32.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 22.0 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นฤมล รัตนไพจิตร (2533) พบว่า วัยรุ่นรับรู้ว่าคุณเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มีน้อยมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อโรคเอดส์นี้มีประเด็นที่น่าสนใจอย่างหนึ่งคือ เยาวชนชายส่วนใหญ่รับรู้ว่าคุณเสี่ยงต่อโรคเอดส์น้อยมากหรือไม่เสี่ยงเลยทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนชายยังมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันเพราะมีความมั่นใจในตัวฝ่ายหญิงซึ่งความเข้าใจในลักษณะนี้จะทำให้มีการเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มาก

ในเรื่องความกลัวต่อโรคเอดส์ เยาวชนชายมีความกลัวบ้างเล็กน้อยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 46.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 36.0 รองลงมามีความกลัวต่อโรคเอดส์ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 42.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 26.0 เยาวชนชายมีความกลัวต่อโรคเอดส์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 18.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 12.0 เยาวชนชายมีความคิดเห็นว่า ไม่กลัวโรคเอดส์เลยในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.0 โดย เยาวชนชายในระบบโรงเรียนและเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีความคิดเห็นเท่ากันคือ ร้อยละ 10.0

ตารางที่ 3.9 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับโรคเอดส์และสถานภาพการศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับโรคเอดส์	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์			
ไม่เสี่ยงเลย	22.0	32.0	27.0
เสี่ยงน้อยมาก	38.0	44.0	41.0
เสี่ยงปานกลาง	26.0	8.0	17.0
เสี่ยงสูง	2.0	-	1.0
ไม่ทราบ	12.0	16.0	14.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ความกลัวต่อการติดโรคเอดส์			
ไม่กลัวเลย	10.0	10.0	10.0
กลัวบ้างเล็กน้อย	46.0	36.0	41.0
กลัวปานกลาง	18.0	12.0	15.0
กลัวมาก	26.0	42.0	34.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

ทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์

สำหรับทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ (ตารางที่ 3.10) พบว่า เยาวชนชายมีเพื่อนหรือญาติที่รู้จักผู้ติดเชื้อเอดส์ร้อยละ 10.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 14.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 6.0

เยาวชนชายมีความรู้สึกสงสารต่อผู้ติดเชื้อเอดส์มากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 54.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 62.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 46.0 รองลงมาเป็นความรู้สึกเฉย ๆ ต่อผู้ติดเชื้อเอดส์โดยคิดเป็นร้อยละ 39.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 40.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 38.0

ความคิดเห็นของเยาวชนชายต่อการยอมรับผู้ติดเชื้อ พบว่าเยาวชนชายร้อยละ 95.0 ยอมรับผู้ติดเชื้อได้ โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 96.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 94.0 โดยเยาวชนชายที่ตอบว่ายอมรับได้ให้เหตุผลว่า "หากโรคเอดส์ไม่แสดงอาการออกมา ผู้ป่วยก็เหมือนคนปกติทั่วไป" "เป็นเพื่อนมนุษย์ที่ร่วมโลกเดียวกัน รู้สึกสงสาร" "คนที่ติดเชื้อถือว่าเป็นคนปกติคนหนึ่ง ไม่เห็นด้วยที่เราต้องไปดูถูกหรือรังเกียจเขา" ส่วนเยาวชนชายที่ตอบว่ายอมรับไม่ได้ ให้เหตุผลว่า "สงสาร เห็นใจ แต่กลัวติดเชื้อ" "เป็นผู้ที่น่าสงสาร" "ถ้าเป็นอาการเริ่มแรกก็ไม่ค่อยรังเกียจ แต่มีอาการถึงขั้นที่สาม จะรู้สึกรังเกียจนิด ๆ" "ไม่แน่ใจว่าจะกลัวหรือจะกล้า" ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ยิ่งเกียรติ ไพศาลอัมพงษ์ และคณะ (2534) พิพัฒน์ ยิ่งเสรีและพิมพ์ผกา นิสาววัฒนานนท์ (2535) ที่พบว่า วัยรุ่นมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับดี

ตารางที่ 3.10 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและสถานภาพการศึกษา

ทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
มีเพื่อน/ญาติ/รู้จักผู้ติดเชื้อ			
ไม่มี	86.0	94.0	90.0
มี	14.0	6.0	10.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ความรู้สึกต่อผู้ติดเชื้อ			
รังเกียจ	8.0	-	4.0
เฉย ๆ	40.0	38.0	39.0
สงสาร	46.0	62.0	54.0
	6.0	-	3.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
การยอมรับผู้ติดเชื้อ			
ได้	94.0	96.0	95.0
ไม่ได้	6.0	4.0	5.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์

จากตารางที่ 3.11 ค่านิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ การศึกษาครั้งนี้พบว่าเยาวชนชายร้อยละ 60.0 มีความเห็นว่าการที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ เป็นเรื่องที่ไม่ผิด โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 66.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 54.0 รองลงมาคือเยาวชนชายร้อยละ 22.0 มีความเห็นที่ไม่แน่ใจที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการผิดหรือไม่ จำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 24.00 และเยาวชนนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 20.0 และเยาวชนชายร้อยละ 18.0 เห็นว่าเป็นเรื่องผิดที่ชาย

ค่านิยมที่หญิงโสดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เยาวชนชายมีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิดคิดเป็นร้อยละ 56.0 จำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 58.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 54.0 เยาวชนชายร้อยละ 26.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิดหรือไม่และเยาวชนชาย ร้อยละ 18.0 เท่านั้นที่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิด

การที่หญิงแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น เยาวชนชายร้อยละ 84.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิด โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 88.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 80.0 เยาวชนชายร้อยละ 10.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิดหรือไม่ และเยาวชนชายที่มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิดมีร้อยละ 6.0

การที่หญิงโสดมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เยาวชนชายร้อยละ 48.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิด โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 60.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 36.0 เยาวชนชายร้อยละ 31.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิดหรือไม่ และเยาวชนร้อยละ 21.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิด

การที่หญิงแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เยาวชนชายร้อยละ 63.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิด โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 72.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 54.0 เยาวชนชายร้อยละ 29.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิดหรือไม่ และเยาวชนชายร้อยละ 8.0 มีความเห็นว่าเป็นเรื่องผิด

การที่เยาวชนชายมีค่านิยมเกี่ยวกับการที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการหรือหญิงทั่วไปถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ผิดนั้น ทำให้เยาวชนชายมักมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิพัฒน์ ยิ่งเสรี และพิมพ์ผกา นิตาวัฒน์านนท์ (2535) ซึ่งพบว่าในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาวัยรุ่นร้อยละ 53.28 ยังเที่ยวโสเภณีและมีเพียงร้อยละ 46.38 เท่านั้น ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทั้ง ๆ ที่มีความรู้ในเรื่องการป้องกันโรคเอดส์เป็นอย่างดี

นอกจากนี้การที่เยาวชนชายมีค่านิยมเกี่ยวกับการที่หญิงโสดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ไม่ผิด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นฤมล รัตนไพจิตร (2533) พบว่าวัยรุ่นหญิงยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีแนวโน้มสูงขึ้น ค่านิยมในลักษณะดังกล่าวจึงอาจทำให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้นโดยปราศจากการป้องกันซึ่งทำให้เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้

ตารางที่ 3.11 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และสถานภาพ

ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ			
ผิด	22.0	14.0	18.0
ไม่ผิด	54.0	66.0	60.0
ไม่แน่ใจ	24.0	20.0	22.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป			
ผิด	20.0	12.0	16.0
ไม่ผิด	56.0	62.0	59.0
ไม่แน่ใจ	24.0	26.0	25.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับชายทั่วไป			
ผิด	50.0	72.0	61.0
ไม่ผิด	24.0	6.0	15.0
ไม่แน่ใจ	26.0	22.0	24.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ			
ผิด	56.0	66.0	61.0
ไม่ผิด	20.0	24.0	22.0
ไม่แน่ใจ	24.0	10.0	17.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

ตารางที่ 3.11 (ต่อ)

ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับหญิง			
ทั่วไป			
ผิด	52.0	70.0	61.0
ไม่ผิด	14.0	22.0	18.0
ไม่แน่ใจ	34.0	8.0	21.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับชาย			
ทั่วไป			
ผิด	68.0	86.0	77.0
ไม่ผิด	4.0	4.0	4.0
ไม่แน่ใจ	28.0	10.0	19.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
หญิงโสดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน			
ผิด	18.0	18.0	18.0
ไม่ผิด	58.0	54.0	56.0
ไม่แน่ใจ	24.0	28.0	26.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
หญิงแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น			
ผิด	80.0	88.0	84.0
ไม่ผิด	8.0	4.0	6.0
ไม่แน่ใจ	12.0	8.0	10.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

ตารางที่ 3.11 (ต่อ)

ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
หญิงโสดมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน			
ผิด	36.0	60.0	48.0
ไม่ผิด	26.0	16.0	21.0
ไม่แน่ใจ	38.0	24.0	31.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100
หญิงแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน			
ผิด	54.0	72.0	63.0
ไม่ผิด	6.0	10.0	8.0
ไม่แน่ใจ	40.0	18.0	29.0
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	50	50	100

พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์

ตารางที่ 3.12 แสดงประสบการณ์ทางเพศและการใช้ถุงยางอนามัยของเยาวชนชายพบว่า เยาวชนชายเคยมีประสบการณ์ทางเพศ ร้อยละ 58.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 70.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 46.0 เมื่อพิจารณาถึงอายุของเยาวชนชายในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก จากการศึกษาของ Werastit Sittitrai et al., (1992) พบว่า ชายไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเฉลี่ยอายุ 18 ปี สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า เยาวชนชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเฉลี่ยเมื่ออายุ 16.9 ปี โดยเยาวชนชายร้อยละ 20.7 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 17 ปี เป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนทั้งหมด รองลงมาคืออายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.2 โดยจำแนกเป็นเยาวชนนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 25.7 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 4.3 รองลงมาคืออายุ 16 ปี และ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.5 รองลงมาคืออายุ 20 ปี 14 ปี 19 ปี 13 ปี และ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.6, 5.2, 3.4 และ 1.7 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก จากการศึกษาในอดีต มักพบว่า ชายไทยมักมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงบริการ (Havanon et al., 1992) แต่จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า เยาวชนชายมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทมากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 51.7 โดยจำแนกเป็น

เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 62.9 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 34.8 รองลงมาเป็นคนในชุมชนเดียวกัน หญิงบริการและเพื่อนสนิท มีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 12.1 มีเพศสัมพันธ์กับคนรักและคนแปลกหน้าที่ไม่ใช่หญิงบริการมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทวีวรรณ ชาลีเครือ (2542) จวีวรรณ ไวยเนตร และ นงลักษณ์ เกษม (2542) พบว่า วัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทหรือคนรักมากที่สุด ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางเพศครั้งแรกของเยาวชนชายรุ่นใหม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมคือในอดีตมักมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงบริการแต่ปัจจุบันมักมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักหรือเพื่อนสนิท แทนเนื่องจากมั่นใจว่าไม่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์เพราะไม่ใช่หญิงบริการ

สำหรับการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า ร้อยละ 81.0 ไม่ได้ใช้ โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ร้อยละ 82.6 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 80.0 ซึ่งเหตุผลของการไม่ใช้ จำแนกได้ 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มที่ 1 ไม่ใช้เพราะ ไร้วางใจกันมีมากที่สุด โดยบอกว่า "ไม่จำเป็น เป็นเพื่อนที่คบกันมารู้จักกันดีอยู่แล้วไม่มั่ว" "เป็นนักเรียน และมั่นใจว่าเธอไม่เป็นเอดส์" "รู้จักเพื่อนคนนี้ดี" "เป็นเพื่อนสนิทมาก" "มั่นใจในตัวเขา" "เขายังไม่เคยเสียให้ใครมาก่อนแน่นอน" "รู้สึกว่าคุณหญิงคนนี้อายุน้อยกว่าผม คงไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน" "เชื่อใจ" "ไว้ใจกัน" "ต่างคนต่างไม่เคยมีเพศสัมพันธ์" "ยังเป็นเด็กและไม่มีประสบการณ์" "เป็นเด็กที่ไม่เคยเที่ยวมาก่อน" "รักกันมานาน" "เราสามารถรู้ได้ว่าเขาเป็นคนอย่างไร"

กลุ่มที่ 2 ไม่ใช้เพราะไม่รู้ โดยบอกว่า "คิดว่าไม่ติด" "คิดว่าไม่เป็นโรคแน่" "ไม่รู้ว่าจะต้องใช้" "ตอนนั้นยังไม่มีประสบการณ์เรื่องโรคเอดส์" "ไม่มีหาไม่ทัน" "ใช้ไม่เป็น" "ไม่ใส่ใจ" "ไม่กล้าซื้อหาไม่ได้" "ลืม" "ไม่จำเป็นต้องป้องกัน" "ตอนนั้นไม่ได้คิดอะไร" "รู้เท่าไม่ถึงการณ์" นอกจากนี้มีบางคนบอกว่า "ไม่ทันตั้งตัว" "ไม่อยู่ในสถานการณ์" "อยากลอง" "มันไม่สนุก"

ส่วนเยาวชนชายที่ใช้ถุงยางอนามัยให้เหตุผลว่า ใช้เพราะ "เป็นการป้องกัน" "กลัวติดโรค" "เป็นหญิงบริการ" "กลัวเอดส์" "จะได้ป้องกันโรคเอดส์" "คุมกำเนิด" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนสนิทหรือคนรักจึงทำให้ไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพราะเป็นเพื่อนกันไม่ใช่หญิงบริการ

เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากรู้เรื่องราวเรื่องโรคเอดส์ เยาวชนชายส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ร้อยละ 71.0 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 74.0 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 68.0 ซึ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ได้แก่ การระวังตัวมากขึ้น เวลาเที่ยว การใช้มิดโคนที่ร้านตัดผม ป้องกันตนเองให้มากกว่าเดิม ใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งหรือมากขึ้น เวลา มีเพศสัมพันธ์ ไม่เที่ยวผู้หญิง ไม่ใช่เซมซิดยาที่ใช้แล้ว เที่ยวให้น้อยลง และไม่มั่วกับผู้หญิงที่เราไม่แน่ใจ ไม่ยุ่งกับคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อนทางเพศสัมพันธ์ ไม่ยุ่งกับ

หญิงที่มีว่ ดูพฤติกรรมของผู้หญิงว่าหญิงคนนั้นน่าจะเป็นหรือไม่ ต้องดูให้แน่ใจว่าหญิงคนนั้นไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่ใช่สิ่งของร่วมกับผู้อื่น

ส่วนเยาวชนชายที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ร้อยละ 29.0 จำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 32.0 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 26.0 โดยให้เหตุผลว่าไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับเอดส์และไม่มีพฤติกรรมในทางมั่วสุมกับเอดส์ ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคอยู่แล้ว ไม่เคยมั่วสุม ยาเสพติด คิดว่าตัวเองคงไม่ติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย ๆ โอกาสติดยากมาก ไม่เคยเที่ยวผู้หญิง หรือไม่ได้ใกล้ชิดกับคนที่เป็นเอดส์ ชีวิตประจำวันไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวและไม่ชอบใช้ของร่วมกับผู้อื่น

ตารางที่ 3.12 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกและสถานภาพการศึกษา

ประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
เคยมีเพศสัมพันธ์			
เคย	46.0	70.0	58.0
ไม่เคย	54.0	30.0	42.0
ทั้งหมด	100.0	100.0	100.0
อายุ			
13 ปี	4.3	2.9	3.4
14 ปี	17.4	2.9	8.6
15 ปี	34.8	2.9	15.5
16 ปี	21.7	11.4	15.5
17 ปี	-	34.3	20.7
18 ปี	4.3	25.7	17.2
19 ปี	4.3	5.7	5.2
20 ปี	8.7	14.3	12.1
22 ปี	4.3	-	1.7
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	23	35	58
อายุเฉลี่ย	16.0	17.4	16.9

ตารางที่ 3.12 (ต่อ)

ประสบการณ์ทางเพศครั้งแรก	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
กับใคร			
หญิงบริการ	17.4	8.6	12.1
เพื่อนสนิท	34.8	62.9	51.7
เพื่อนไม่สนิท	13.0	11.4	12.1
คนแปลกหน้า (ไม่ใช่หญิงบริการ)	8.7	2.9	5.2
คนในชุมชนเดียวกัน (เคยเห็นหน้ากันมาก่อน)	13.0	11.4	12.1
คนรัก	13.0	-	5.2
คู่สมรส	-	2.9	1.7
	100.0	100.0	100.0
	23	35	58
การใช้ถุงยางอนามัย			
ใช้	17.4	20.0	19.0
ไม่ใช้	82.6	80.0	81.0
	100.0	100.0	100.0
	23	35	58
หลังจากรู้เรื่องโรคเอดส์แล้วคุณ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบ้างไหม			
เปลี่ยน	68.0	74.0	71.0
ไม่เปลี่ยน	32.0	26.0	29.0
	100.0	100.0	100.0
	50	50	100

เมื่อพิจารณาถึงประสบการณ์ทางเพศของเยาวชนชายกับหญิงบริการหรือหญิงทั่วไป (ตารางที่ 3.13) พบว่า เยาวชนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มักมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปมากกว่า หญิงบริการ กล่าวคือ เยาวชนชายร้อยละ 75.9 ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ แต่เยาวชน

ชายร้อยละ 25.9 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป 1 คน เยาวชนชายร้อยละ 19.0 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป 4 คน เยาวชนชายร้อยละ 17.2 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป 2 คน และเยาวชนชายร้อยละ 3.4 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปมากกว่า 8 คน

และพบว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียนและมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปมากกว่าหญิงบริการ คือ เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 31.4 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป 1 คน ร้อยละ 20.0 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป 2 คน และ 3 คน ส่วนเยาวชนชายในระบบโรงเรียนร้อยละ 21.7 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป 4 คน ร้อยละ 17.4 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป 1 คน และ 5 คน

ตารางที่ 3.13 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามประสบการณ์ทางเพศกับหญิงบริการ หญิงทั่วไปและสถานภาพการศึกษา

จำนวนคน	ในระบบโรงเรียน		นอกระบบโรงเรียน		รวม	
	หญิงบริการ	หญิงทั่วไป	หญิงบริการ	หญิงทั่วไป	หญิงบริการ	หญิงทั่วไป
0	78.3	8.7	74.3	2.9	75.9	5.2
1	4.3	17.4	11.4	31.4	8.6	25.9
2	8.7	13.0	2.9	20.0	5.2	17.2
3	-	4.3	-	20.0	-	13.8
4	4.3	21.7	-	17.1	1.7	19.0
5	4.3	17.4	-	2.9	1.7	8.6
6	-	8.7	2.9	2.9	1.7	5.2
7	-	-	2.9	-	1.7	-
8	-	-	-	2.9	-	1.7
มากกว่า 8	-	8.7	5.7	-	3.4	3.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	23	23	35	35	58	58

เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ตารางที่ 3.14 พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาของเยาวชนชาย คิดเป็นร้อยละ 58.6 และไม่มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 41.4 โดยจำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนมีเพศสัมพันธ์ใน 3 เดือนที่ผ่านมาสูงกว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 65.2 และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 54.3

เมื่อพิจารณาถึงการใช้ถุงยางอนามัยของเยาวชนชายพบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 76.5 มีเพียงร้อยละ 23.5 ที่ใช้ถุงยางอนามัย โดยเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน กล่าวคือเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 78.9 และเยาวชนชายในระบบโรงเรียนไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 73.3 จะเห็นได้ว่าเยาวชนชายไม่นิยมใช้ถุงยางอนามัยทั้งนี้เพราะมีความเข้าใจว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปไม่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์เนื่องจากไม่ใช่หญิงบริการประกอบกับมีความมั่นใจในตัวฝ่ายหญิงว่าไม่มีเชื้อเอดส์จึงไม่มีการป้องกันใด ๆ

ตารางที่ 3.14 ร้อยละของเยาวชนชายจำแนกตามการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาและสถานภาพการศึกษา

พฤติกรรม	ในระบบโรงเรียน	นอกระบบโรงเรียน	รวม
การมีเพศสัมพันธ์			
มี	65.2	54.3	58.6
ไม่มี	34.8	45.7	41.4
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	23	35	58
ใช้ถุงยางอนามัย			
ใช้	26.7	21.1	23.5
ไม่ใช้	73.3	78.9	76.5
รวม	100.0	100.0	100.0
จำนวน	23	35	58

บทที่ 4

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

การศึกษาเฉพาะกรณี

ในส่วนของการศึกษาเฉพาะกรณี ผู้วิจัยพิจารณาถึงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเฉพาะรายที่สมควรจะศึกษาได้พิจารณาว่า เป็นกรณีพิเศษโดยคัดเลือก บุคคลที่มีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก และข้อมูลกรณีศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ของ เยาวชนได้ตามสมควร

กรณีศึกษาที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

เป็นนักศึกษาชายระดับ ปวช. โรงเรียนเทคนิคเอกชนแห่งหนึ่ง อายุ 16 ปี มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ในระดับปานกลาง มีความรู้สึกกลัวโรคเอดส์มาก

ประสบการณ์ทางเพศ นักศึกษาผู้นี้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เมื่ออายุ 14 ปี ขณะเรียนอยู่ชั้น ม. 2 กับหญิงบริการซึ่งประจำที่โรงแรม โดยเพื่อนเป็นคนพาไปและเพื่อนจ่ายเงินให้ ครั้งแรกใช้ถุงยางอนามัยที่ทางโรงแรมจัดให้ นอกจากนี้ยังเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่นรวมทั้งสิ้น 7 คน เป็นหญิงบริการ 5 คน ผู้หญิงทั่วไป 2 คน หญิงบริการที่ไปเที่ยวเป็นหญิงประจำโรงแรม 2 คน จ่ายค่าบริการครั้งละ 620 บาท เป็นผู้หญิงคาราโอเกะ 3 คน จ่ายค่าบริการชั่วคราวครั้งละ 350 บาท ค้างคืนครั้งละ 800-1,000 บาท เวลาไปเที่ยวจะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เนื่องจากผู้หญิงจัดให้

ประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิงทั่วไป คนแรก เป็นนักเรียนหญิงเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน รู้จักกันตั้งแต่เรียนอยู่ชั้น ม. 1 มาสนิทกันช่วงที่เรียนอยู่ชั้น ม. 3 เคยมีเพศสัมพันธ์กัน 1 ครั้งที่บ้านเพื่อน ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย โดยบอกว่า "ผู้หญิงเขาชอบผม" หลังจากนั้นผู้หญิงพยายามติดต่อแต่ฝ่ายชายหลบเลี่ยง

คนที่ 2 พบกับฝ่ายหญิงในดิสโก้เธค คู่กันถูกใจเลยชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์ที่ โรงแรมเพียงหนึ่งครั้ง โดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย แล้วแยกกันไป ไม่ทราบรายละเอียดใด ๆ เกี่ยวกับผู้หญิง

กรณีศึกษาที่ 2

ข้อมูลทั่วไป

เป็นนักศึกษาชายระดับ ปวช. โรงเรียนเทคนิคเอกชนแห่งหนึ่ง อายุ 19 ปี บ้านเกิดอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์เป็นอย่างดี กลัวติดโรคเอดส์มาก

ประสบการณ์ทางเพศ นักศึกษาชายคนนี้เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับหญิงทั่วไป 5 คน โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ขณะนั้นเรียนอยู่ ปวช. 1 ผู้หญิงเป็นนักเรียนชั้น ม. 3 อายุ 14 ปี รู้จักกันโดยที่รถมอเตอร์ไซด์จيبกัน เป็นเวลา 1 สัปดาห์ จึงมีเพศสัมพันธ์กันที่บ้าน ฝ่ายชาย ขณะที่ไม่มีคนอยู่บ้าน ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย เพราะเห็นว่า "ผู้หญิงคนนี้อายุน้อยกว่า คงไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน" คบกันนาน 1 เดือน มีเพศสัมพันธ์กันสัปดาห์ละครั้ง ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย แต่ใช้วิธีหลังภายนอกเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์

คนที่ 2 ฝ่ายหญิงเป็นนักเรียน ปวส. ภาคค่ำ อายุ 20 ปี เป็นพนักงานขายของห้างสรรพสินค้าในตัวเมืองหาดใหญ่ ขณะนั้นฝ่ายชายอายุ 16 ปี รู้จักกันโดยฝ่ายชายไปนั่งร้านเบียร์ข้างห้างสรรพสินค้า ฝ่ายหญิงขี่มอเตอร์ไซด์มาจอด แล้วทักทายกัน รู้จักกันประมาณ 1 สัปดาห์ จึงมีเพศสัมพันธ์กันที่อพาทเมนท์ของฝ่ายหญิง คบกัน 2 เดือน ช่วงแรกพบกันบ่อย มีเพศสัมพันธ์กันสัปดาห์ละครั้ง ช่วงหลังห่าง ๆ กันไป เพราะฝ่ายหญิงไม่ค่อยว่าง ต้องทำงานและเรียนด้วยการมีเพศสัมพันธ์ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย เพราะคิดว่า "ผู้หญิงเขาคงคุมกำเนิดเพราะเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว" ปัจจุบันยังคบหากันอยู่ แต่มีเพศสัมพันธ์นาน ๆ ครั้ง

คนที่ 3-5 เป็นช่วงที่ผู้ให้สัมภาษณ์อายุ 18-19 ปี มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ไปเที่ยว ดิสโก้เธค พบกันถูกใจก็พากันไปมีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียวแล้วแยกจากกัน ไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับฝ่ายหญิง ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย ปัจจุบันเริ่มพกถุงยางอนามัยติดตัว เพราะรุ่นพี่บอกว่าระวังจะติดโรค และบอกว่าไม่กล้าไปตรวจเลือดกลัวติดเชื้อเอดส์

กรณีศึกษาที่ 3

ข้อมูลทั่วไป

เป็นชายอายุ 20 ปี ทำงานเป็นช่างในบริษัทแห่งหนึ่งในเทศบาลนครหาดใหญ่ จบการศึกษาระดับชั้น ปวส. นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ในระดับปานกลาง รู้สึกกลัวโรคเอดส์บ้างเล็กน้อย

ประสบการณ์ทางเพศ ชายคนนี้เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงทั่วไป 4 คน ไม่เคยเที่ยวหญิงบริการ โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 17 ปี ขณะนั้นเรียนอยู่ ปวช. 2 ผู้หญิงอายุ 19 ปี เรียนการศึกษานอกโรงเรียน และทำงานด้วย รู้จักกันปีกว่า ๆ จึงมีเพศสัมพันธ์กัน ไม่ได้ใช้ถุงยาง

อนามัย โดยบอกว่า "ไม่ยากใช้ตอนนั้น ไม่กล้าซื้อและหาไม่ได้" หลังจากนั้นคบกันนาน 2-3 เดือน มีเพศสัมพันธ์กันนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย เพราะเห็นว่าผู้หญิงกินยาเม็ดคุมกำเนิด

คนที่ 2 ขณะนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์อายุ 18 ปี เรียนอยู่ชั้น ปวช. 3 ผู้หญิงอายุ 18 ปี เรียนอยู่มัธยมศึกษาตอนปลาย รู้จักกันโดยเพื่อนแนะนำให้รู้จัก ขณะที่คบกับคนที่ 2 ยังมีความสัมพันธ์กับคนที่ 1 อยู่ กับผู้หญิงคนที่ 2 นี้ใช้ถุงยางอนามัยบ้าง และผู้หญิงกินยาเม็ดคุมกำเนิดด้วย คนที่ 2 คบกันไม่นานผู้หญิงเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ

คนที่ 3 ขณะนั้นผู้ให้สัมภาษณ์อายุ 19 ปี ผู้หญิงอายุ 17 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนแนะนำให้รู้จักคบกันเดือนกว่า ๆ มีเพศสัมพันธ์กัน 4-5 ครั้ง ส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์

คนที่ 4 เป็นคนปัจจุบันที่ยังคบกันอยู่ พบกับผู้หญิงคนนี้ขณะนั้นผู้ให้สัมภาษณ์อายุ 19 ปี ผู้หญิงอายุ 19 ปีเท่ากัน เรียนระดับ ปวช. คบกันมา 2 ปีแล้ว มีเพศสัมพันธ์กันเดือนละ 1-2 ครั้ง โดยผู้ให้สัมภาษณ์ใช้ถุงยางอนามัยบ้าง และผู้หญิงกินยาเม็ดคุมกำเนิดด้วย

กรณีศึกษาที่ 4

ข้อมูลทั่วไป

เป็นชายอายุ 24 ปี ภูมิลำเนาอยู่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จบการศึกษาระดับชั้น ปวส. ทำงานเป็นช่างซ่อมรถยนต์ในบริษัทแห่งหนึ่งในเทศบาลนครหาดใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ในระดับปานกลาง

ประสบการณ์ทางเพศ ชายคนนี้เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมาแล้ว 3 คน เป็นหญิงบริการ 1 คน ผู้หญิงทั่วไป 2 คน

เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อเรียนอยู่ชั้น ปวช. 2 ของวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่ง ขณะนั้นอายุ 18 ปี ผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นหญิงบริการอายุประมาณ 24-25 ปี จ่ายค่าบริการ 150 บาท มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกใช้ถุงยางอนามัย (หญิงบริการให้ใช้โดยบอกว่าเพื่อป้องกันโรค เขากลัว) ผู้ให้สัมภาษณ์เองก็บอกว่าจะระวังอยู่แล้ว ถ้าไม่ให้ก็คงต้องขอถุงยางจากหญิงบริการ

มีเพศสัมพันธ์กับหญิงคนที่ 2 เป็นเพื่อนรุ่นน้องแต่อยู่คนละโรงเรียน ขณะนั้นเรียนอยู่ชั้น ปวช. 3 อายุ 19 ปี หญิงเรียนอยู่ชั้น ปวช. 2 โรงเรียนพาณิชย์การแห่งหนึ่ง คบกันอยู่ประมาณ 1 ปีเลิกร้างกันไป ขณะที่อยู่ด้วยกัน (มีเพศสัมพันธ์) ไม่เคยป้องกันเพราะเชื่อว่าผู้หญิงคงไม่ยุ่งเกี่ยวกับชายหลายคน จึงไม่น่าเป็นโรคเอดส์ ส่วนการตั้งครรภ์ให้ฝ่ายหญิงดูแลตนเองใช้วิธีนับวันหน้า 7 หลัง 7

ขณะนี้อยู่กินกับหญิงคนที่ 3 หญิงอายุ 22 ปี จบปริญญาตรี แต่ยังไม่ม้งานทำ รู้จักกันประมาณ 2 ปีเศษ โดยทั้งคู่จะไปพบกันที่หอพักซึ่งฝ่ายชายเช่าอยู่ การมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้ป้องกันและไม่กลัวติดโรคเอดส์ เพราะเชื่อว่าหญิงสัมพันธ์กับผู้ให้สัมภาษณ์เพียงคนเดียว ผู้ให้สัมภาษณ์เล่าว่า เคยพูดคุยกับฝ่ายหญิงเรื่องโรคเอดส์ แต่หญิงบอกว่าชาย น่ากลัวมากกว่า

ผู้ให้สัมภาษณ์เล่าว่า เคยรู้จักกับผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นพี่ ผู้ป่วยมีครอบครัวแล้ว แต่พอรู้ตัวว่าเป็นโรคเอดส์ก็ฆ่าตัวตาย ก่อนเสียชีวิตเคยพูดคุยกับผู้ให้สัมภาษณ์โดยบอกว่าเป็นเอดส์ เพราะเที่ยวผู้หญิง (ไปยุ่งเกี่ยวกับหญิงบริการ) หลังจากที่เห็นเพื่อนรุ่นพี่ป่วยเป็นเอดส์ และเสียชีวิต ผู้ให้สัมภาษณ์รู้สึกกลัว ปัจจุบันจึงไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับหญิงบริการอีก ประกอบกับมีเพื่อนหญิงอยู่ที่บ้านแล้วจึงไม่อยากไป

สอบถามความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับโรคเอดส์ ผู้ให้สัมภาษณ์บอกว่าไม่กลัว เพราะคิดว่าตนเองไม่เป็นเพราะไม่ไปเที่ยวสำล่อน ถ้าจะติดโรคเอดส์ก็น่าจะมาจากเพื่อนหญิงมากกว่า สำหรับเรื่องโรคเอดส์เพิ่งเห็นและตระหนักว่าน่ากลัวเมื่อเห็นเพื่อนรุ่นพี่ป่วยเป็นโรคเอดส์ ตอนที่ผู้ป่วยยังมีอาการปกติอยู่ก็รู้สึกธรรมดา ๆ แต่พออาการเริ่มปรากฏรู้สึกรับไม่ได้ อาจพูดคุยกันได้บ้าง แต่ถ้าจะให้แตะต้องตัวคงไม่กล้า

กรณีศึกษาที่ 5

ข้อมูลทั่วไป

เป็นชายอายุ 21 ปี อาชีพรับจ้างติดตั้งเครื่องเสียง มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จบการศึกษาระดับชั้น ปวช. นับถือศาสนาคริสต์ มีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ในระดับปานกลาง

ประสบการณ์ทางเพศ ชายคนนี้เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงทั่วไป 2 คน ไม่เคยเที่ยวหญิงบริการ โดย

มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนหญิงโรงเรียนเดียวกัน ขณะนั้นอายุ 17 ปี เรียนอยู่ ชั้น ม. 2 หญิงอายุ 15 ปี คบหากันอยู่ 4 เดือน จึงมีเพศสัมพันธ์กันที่บ้านของเพื่อนฝ่ายชาย ไม่ได้ป้องกันเพราะเห็นว่าเป็นครั้งแรกของฝ่ายหญิง ไม่เคยกลัวเรื่องโรคเอดส์ เพราะคิดว่าฝ่ายหญิง ไม่มั่ว และอาศัยอยู่กับพ่อแม่และคอยเฝ้าดูมาตลอด คบกันประมาณปีกว่า ๆ มีเพศสัมพันธ์กันหลายครั้ง จบ ม. 3 ต่างคนต่างแยกกันไป หญิงไปยุ่งเกี่ยวกับชายคนอื่น

มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดี เพราะอ่านจากหนังสือและฟังจากประสบการณ์ของเพื่อน ๆ ที่เล่าให้ฟัง และเชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวเชื่อถือได้ 70-80%

มีเพศสัมพันธ์กับหญิงคนที่ 2 เมื่อเรียนอยู่ชั้น ปวช. 2 โรงเรียนเทคนิคเอกชนแห่งหนึ่ง ตอนนั้นอายุ 19 ปี ผู้หญิงอายุ 17 ปี เป็นแฟนเก่าของเพื่อน ไม่ได้เรียนหนังสือ คบกันประมาณ 1 เดือน ถึงได้มีเพศสัมพันธ์ต่อกัน และพาไปอยู่ด้วยกันที่หอพัก ซึ่งชายเป็นฝ่ายเช่า (ขอเงินค่าเช่า จากพ่อ) อยู่ด้วยกันประมาณ 2 ปี ฝ่ายชายจบชั้น ปวช. 3 จึงแยกทางกัน เพราะทัศนคติไม่ตรงกัน ขณะที่อยู่ด้วยกันไม่ใช่ดูยงอนมาย้อย เพราะใช้แล้วไม่ถึงใจ แต่จะให้หญิงเป็นฝ่ายป้องกันการตั้งครรภ์โดยนับวันหน้า 7 หลัง 7 หรือให้หญิงกินยาหลังการร่วมเพศ ไม่กลัวติดโรคเอดส์ เพราะ อยู่ด้วยกันต่างคนต่างไม่มัวกับคนอื่น

ขณะนี้อายุ 21 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้น ปวส. 1 ภาคสมทบ ของโรงเรียนเทคนิคเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ และติดต่อกับนักเรียนหญิง 2 คน ซึ่งเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลายของโรงเรียนมีชื่อแห่งหนึ่ง ติดต่อกันมาหลายเดือนแล้ว แต่ยังไม่มีการมีเพศสัมพันธ์ต่อกัน คิดว่าถ้าเกี่ยวข้องและมีเพศสัมพันธ์กันจริง ๆ จะไม่ป้องกัน เพราะมั่นใจว่าเขาบริสุทธิ์ เนื่องจากอาศัยอยู่กับพ่อแม่ และตนเองคอยเฝ้าติดตามโดยตลอด

เคยรู้จักกับผู้ป่วยเอดส์ซึ่งเป็นเพื่อนและเป็นลูกจ้างในที่ทำงานเดียวกัน อายุประมาณ 30 ปี (ลูกจ้างช่างติดตั้งเครื่องปรับอากาศ) ในช่วงแรก ๆ ที่เพื่อนป่วย และไปตรวจร่างกายหมอบอกผู้ป่วยว่าเป็นเชื้อราในสมอง (หมอไม่กล้าบอกความจริงแก่ผู้ป่วย แต่บอกให้ภรรยาของเพื่อนทราบว่ามีติดเชื้อเอดส์) ต่อมาอาการป่วยของเพื่อนเริ่มปรากฏ ขอบตาดำ มีเม็ดขึ้นเต็มตัว มีแผลเปื่อยที่ใบหูและง่ามเท้า เพื่อน ๆ ในที่ทำงานเริ่มตีตัวออกห่าง ไม่พูดคุยด้วย ผู้ให้สัมภาษณ์เองในช่วงแรก ๆ ก็รู้สึกเฉย ๆ ต่อมาเริ่มรู้สึกไม่ชอบ ไม่อยากเข้าใกล้และรู้สึกรังเกียจ ต่อมาผู้ป่วยลาออกจากงานไปพักรักษาตัวที่บ้าน ช่วงแรก ๆ มีเพื่อนไปเยี่ยมบ้าง แต่ตอนหลัง ๆ หายไปหมด ในที่สุดเพื่อนที่ป่วยเป็นเอดส์ก็เสียชีวิต

สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์เองคิดว่า จากประสบการณ์นี้ทำให้ตระหนักว่าถ้าจะมีเพศสัมพันธ์กับใครในโอกาสต่อไปคงจะต้องป้องกัน เพราะกลัวติดเอดส์เหมือนเพื่อน เว้นแต่ผู้หญิง 2 คนที่คบอยู่ขณะนี้ (นักเรียนหญิง 2 คนที่เคยกล่าวถึง) คงไม่ป้องกัน เพราะเชื่อใจที่อยู่กับพ่อแม่ และตนเองคอยเฝ้าดูอยู่ตลอดจึงมั่นใจ

กรณีศึกษาที่ 6

ข้อมูลทั่วไป

เป็นนักศึกษาชายอายุ 17 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้น ปวช. 2 โรงเรียนเทคนิคแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีภูมิลำเนา อยู่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นับถือศาสนาพุทธ มีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ค่อนข้างดี

ประสบการณ์ทางเพศ เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปมาแล้ว 21 คน เป็นหญิงบริการ 1 คน มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 14 ปี ขณะเรียนอยู่ชั้น ม. 2 ผู้หญิงเป็นเพื่อนกันเรียนอยู่คนละโรงเรียนอายุเท่ากัน เคยเห็นกันมาก่อนสนิทกันได้ 2 อาทิตย์กว่า ๆ ก็มีเพศสัมพันธ์กัน ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย โดยให้เหตุผลว่า "ตอนนั้นเป็นเด็ก ๆ ไม่ได้คิดอะไร และคิดว่าเด็ก ๆ คงไม่เป็นเอ็ดส์หรอก ประกอบกับมีเพศสัมพันธ์กันไม่กี่ครั้งก็เลิกกันไป คบกันนาน 2 เดือน มีเพศสัมพันธ์กัน 5-6 ครั้ง ผู้หญิงเขาอยู่หอพักกับเพื่อน ตอนหลังไปอยู่บ้านญาติ เลยไม่ได้พบกันอีก

ปัจจุบันนักศึกษาคนนี้มีความสัมพันธ์กับผู้หญิง 3 คน คนหนึ่งเรียนอยู่ ปวช. 3 อีก 2 คน เรียนอยู่ ปวช. 2 คบกันนาน 2 ปีแล้ว โรงเรียนอยู่ไม่ไกลกันจึงพบกันบ่อย ๆ เมื่อถามถึงความรู้สึกว่าคบกับผู้หญิงหลาย ๆ คน ไม่กลัวโรคเอ็ดส์หรือเขาตอบว่า "สนุกดี เอ็ดส์ผมไม่กลัวหรอก เพราะผมเชื่อดีแล้วว่าเขาเคยผ่านใครมาบ้าง" เมื่อถามว่าเชื่อใจได้อย่างไรว่าเขาไม่เป็นเอ็ดส์ เขาตอบว่า "วัดกันบนเตียง ดูท่าทางและพฤติกรรมที่แสดงก็พอจะเชื่อถือได้ คิดว่าเชื่อได้ 80% การ มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง 3 คนนี้ ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย ให้ผู้หญิงคุมกำเนิดโดยการรับประทานยา เคยมีที่เมนส์ไม่มาก็กินยาขับเลือด ผู้ให้สัมภาษณ์มั่นใจว่าตนเองไม่ติดเอ็ดส์ เพราะ เชื่อว่าในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงแต่ละครั้งต่างคนต่างบริสุทธิ์ไม่ติดโรคจะถามกันก่อนทุกครั้ง

ประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิงบริการ เคยเที่ยวหญิงบริการ 1 ครั้ง ใช้ถุงยางอนามัย ผู้หญิงใส่ให้หลังจากนั้นก็ไม่เคยไปอีก เพราะกลัวติดเอ็ดส์ และไม่อยากเสียเงิน ประกอบกับมีเพื่อนหญิงอยู่แล้ว มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักดีกว่าปลอดภัย

ข้อคิดเห็นของผู้วิจัย

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกับเยาวชนชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอ็ดส์ พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลาย ๆ คน โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เนื่องจากความไว้วางใจกัน คิดว่าคู่นอนบริสุทธิ์ ยังเป็นเด็กไม่น่าจะติดเอ็ดส์ เชื่อว่าผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับตนเพียงคนเดียว ซึ่งไม่น่ากลัว และไม่น่าจะติดเชื้อเอ็ดส์ เรื่องการป้องกันนั้น มักมุ่งป้องกันการตั้งครรภ์มากกว่าการป้องกันการติดเชื้อเอ็ดส์ ผู้วิจัยเห็นว่า ควรทำความเข้าใจหรือให้รายละเอียดแก่เยาวชนอย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความตระหนัก และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอ็ดส์ตามแนวทางที่ถูกต้องต่อไป

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชนชาย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงกันยายน พ.ศ.2541 ประชากรตัวอย่างในกรณีศึกษาครั้งนี้เป็นเยาวชนชายอายุ 15-24 ปี ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 100 คน จำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน

ผลการวิจัย

เยาวชนชายตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-24 ปี มีอายุเฉลี่ย 20 ปี เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีอายุเฉลี่ยสูงกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียนเล็กน้อย เยาวชนชายส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับ ปวช. รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รองลงมา ยังว่างงาน หรือช่วยงานบ้าน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และเป็นโสด สำหรับความนิยมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เยาวชนชายส่วนใหญ่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุ รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ โดยเยาวชนชายในระบบโรงเรียนจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ และวิทยุมากกว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน

ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายในระบบโรงเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจดีกว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนในเรื่องของการถูกต้องที่ว่าไม่ติดเอดส์ รองลงมาคือ ความรู้เรื่องการใช้ส้วมสาธารณะไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ การถูกยุงกัดหรือแมลงกัดไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ การกินอาหารจานเดียวกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์ไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ การใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ไม่ติดโรคเอดส์ และการเป็อนเลือดผู้ป่วยกรณีไม่มีบาดแผลไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ ส่วนความเข้าใจเกี่ยวกับอาการของผู้ติดเชื้อเอดส์ พบว่า เยาวชนชายมากกว่าครึ่งยังเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการปรากฏอาการของผู้ติดเชื้อ และเชื่อว่าผู้ติดเชื้อต้องมีอาการปรากฏให้เห็น ซึ่งความเข้าใจดังกล่าว เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนยังมีความเข้าใจผิดมากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ในด้านการรักษาโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชาย 1 ใน 3 ไม่แน่ใจว่าโรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้หรือไม่

ด้านยารักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชาย 1 ใน 3 ยังไม่แน่ใจว่าจะมียารักษาหรือวัคซีนหรือไม่ ที่สำคัญยังมีเยาวชนชายถึงร้อยละ 19 ที่ยังเข้าใจว่าขณะนี้มียา

รักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์แล้ว ซึ่งความเข้าใจดังกล่าวนี้เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีความเข้าใจผิด ๆ มากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน

ด้านทัศนคติต่อโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์น้อยมาก โดยเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนคิดว่าตนเองมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์น้อยกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน สำหรับความกลัวต่อโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่มีความกลัวต่อโรคเอดส์เพียงเล็กน้อย มีเพียงบางส่วนที่กลัวมาก โดยเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีความกลัวต่อโรคเอดส์มากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ส่วนทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่รู้สึกสงสารผู้ติดเชื้อเอดส์ รองลงมาคือ รู้สึกเฉย ๆ ด้านการยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์ร้อยละ 95 ยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์ได้ โดยให้เหตุผลว่า "หากโรคเอดส์ไม่แสดงอาการออกมาผู้ป่วยก็เหมือนคนปกติทั่วไป" ในกลุ่มเยาวชนชายที่ยอมรับไม่ได้ ให้เหตุผลว่า "สงสาร เห็นใจ แต่กลัวติดเชื้อ"

ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การกระทำต่อไปนี้เป็นผิด คือ การที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ การที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป และการที่หญิงโสดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนการกระทำที่เยาวชนชายมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำที่ผิด คือ การที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับชายทั่วไป ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับชายทั่วไป หญิงแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น หญิงโสดหรือหญิงแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยมีประสบการณ์ทางเพศ โดยเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนเคยมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน และเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 17 ปีมากที่สุด เยาวชนชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนสนิท รองลงมาเป็นหญิงบริการและเพื่อนไม่สนิท เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า ร้อยละ 81.0 ไม่ได้ใช้ โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า มั่นใจในตัวผู้หญิง รู้จักกันดี เชื่อใจ ไว้ใจกัน ไม่รู้ว่าต้องใช้ ลืม ไม่จำเป็นต้องป้องกัน เป็นต้น ส่วนเยาวชนชายที่ใช้ถุงยางอนามัยให้เหตุผลว่า เป็นการป้องกัน กลัวติดเชื้อ เป็นหญิงบริการ กลัวเอดส์ และคุมกำเนิด

ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังรู้เรื่องราวเรื่องโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ได้แก่ การระวังตัวมากขึ้น ป้องกันตนเองให้มากกว่าเดิม ใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งหรือมากขึ้นเวลามีเพศสัมพันธ์ ไม่

เที่ยวผู้หญิง ส่วนเยาวชนชายที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ให้เหตุผลว่า ไม่เคยมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรค โอกาสติดยากมาก ไม่ได้ใกล้ชิดกับคนที่เป็โรคเอดส์

ด้านประสบการณ์ทางเพศของเยาวชนชายกับหญิงบริการและหญิงทั่วไป พบว่า เยาวชนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์มักมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปมากกว่าหญิงบริการ และส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการมาก่อน และในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา เยาวชนชายส่วนใหญ่เมื่อมีเพศสัมพันธ์มักไม่ใช้ถุงยางอนามัย โดยเยาวชนชายในระบบโรงเรียนมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 3 เดือนมากกว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน และใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ได้พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ค่อนข้างดี แต่ยังมีความประมาท และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาการของผู้ติดเชื้อ และการรักษาโรคเอดส์ เยาวชนชายส่วนหนึ่งยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ คือ มักมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยและมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งคน ดังนั้น จึงควรให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์อย่างกว้างขวาง และควรเน้นประเด็นที่เกี่ยวกับการติดต่อของโรคเอดส์อย่างละเอียด โดยเฉพาะเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ จึงควรประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมากกว่า 1 คน โดยชี้ให้เห็นว่าทุกคนมีสิทธิ์ติดเชื้อเอดส์ได้ ถ้าประมาทและขาดการป้องกัน

บรรณานุกรม

- กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531. สถิติเกี่ยวกับผู้เข้ารับการรักษาเยาเสฟติดจากสถานพยาบาลทั่วประเทศ.
- เกรียงศักดิ์ หลิวจันทร์พัฒนา และคณะ. 2535. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเอดส์กับพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข. 2542. รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำเดือน. ปีที่ 30 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2542.
- ฉวีวรรณ ไวยเนตร และนางลักษณ์ เกษม. 2542. "พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชาย-หญิง ของจังหวัดแพร่ ปี 2540" เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติเรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 7. 21-23 เมษายน 2542 กรุงเทพมหานคร.
- ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. 2529. รายงานการวิจัย การศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดให้วัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวะ ในจังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพฯ : กองอนามัย.
- _____. 2532. ยุทธวิธีการป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มประชากรเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์สูง : ผลของการให้สุขศึกษาอย่างต่อเนื่อง ต่อความรู้และพฤติกรรมอนามัย ในโครงการให้คำปรึกษาแนะแนววัยรุ่นและหนุ่มสาว. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทวีวรรณ ซาลีเครือ. 2542. "พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์" เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ เรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 7. 21-23 เมษายน 2542 กรุงเทพมหานคร.
- ทวีศักดิ์ นพเกษร และคณะ. 2534. ความชุกการติดเชื้อโรคเอดส์ และพฤติกรรมทางเพศของชายไทยอายุ 21 ปี ในภาคเหนือ. โรงพยาบาลค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จังหวัดพิษณุโลก.

- นฤมล รัตนไพจิตร. 2533. ความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพและแบบแผนพฤติกรรมป้องกันสุขภาพของวัยรุ่น : ศึกษากรณีโรคเอดส์. วิทยานิพนธ์ สังคมวิทยา มหาวิทยาลัยมหาวชิราวุฒยธรรมศาสตร์.
- ปราณี ทัพไพเราะ และพยางค์ ทรัพย์มาตี. 2542. "ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติกับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี" เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ เรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 7. 21-23 เมษายน 2542. กรุงเทพมหานคร.
- ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ. 2530. "พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท" การประชุมเชิงวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530. กรุงเทพมหานคร : สภาคมนักประชากรไทย.
- พิพัฒน์ ยิ่งเสรี และพิมพ์ภกา นิสาววัฒนานนท์. 2535. "การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ ในกลุ่มวัยรุ่นชนบท จังหวัดลำปาง" บทความคัดย่อผลงานทางวิชาการการสัมมนาโรคเอดส์แห่งชาติครั้งที่ 2. 20-22 พฤษภาคม 2535 กรุงเทพมหานคร.
- พูลสุข วัชนวิไล. 2528. "ปีเยาวชนสากล" ประชากรและการพัฒนา (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2528).
- ยิ่งเกียรติ ไพศาลอักษพงษ์และคณะ. 2534. ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในนักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุโขทัย. สำนักงานจังหวัดสุโขทัย.
- วรรณิกา เรืองล้ำ. 2533. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนไทยอายุ 15-24 ปี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์. 2532. ความรู้เรื่องโรคเอดส์ของเยาวชนไทย 2531. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภจรี วจิวิวัฒน์. 2533. ความรู้ ทัศนคติ ประสพการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ และโรคเอดส์ : การศึกษานักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ. 2542. "ทัศนคติต่อบริการทางเพศ ความเชื่อ อานาจภายใน-ภายนอกตนด้านสุขภาพและพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวะและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดขอนแก่น" เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติเรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 7. 21-23 เมษายน 2542 กรุงเทพมหานคร.

- สุรศักดิ์ ไควสุภัทร์ และคณะ. 2535. "พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียน
อาชีวศึกษาของวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : สิงหาคม 2534"
บทคัดย่อ ผลงานทางวิชาการ การสัมมนาโรคเอดส์แห่งชาติครั้งที่ 2. 20-22
พฤษภาคม 2535 กรุงเทพมหานคร.
- สันทัต เสริมศรีและสีบพงษ์ ไชยพรรค. 2530. "ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมือง
ส่วนภูมิภาค" การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530. กรุงเทพ
มหานคร : สมาคมนักประชากรไทย.
- สุวณี สุรเสียงสังข์ และคณะ. 2540. "ผลกระทบทางประชากรของการระบาดของ HIV/AIDS ใน
ประเทศไทย" การประชุมประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2540. กรุงเทพมหานคร :
สมาคมนักประชากรไทย.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา. 2540. รายงานสถานการณ์โรคเอดส์จังหวัดสงขลา.
กันยายน.
- อาภัสสรี ไชยคุณา และวิไล บุญญประภา. 2536. ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมป้องกัน
เอดส์ของผู้ศึกษาต่อหลังระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่. สถาบันราชภัฏ
เชียงใหม่.
- อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์. 2538. ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยง
ของวัยรุ่น. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เอื้อมพร ทองกระจายและคณะ. 2535. ความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับเอดส์ และพฤติกรรมทาง
เพศในกลุ่มเยาวชน : ข้อมูลเบื้องต้นจากการสนทนากลุ่ม. มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.
- Havanon N. Knodel J. and Bennett T. 1992. Sexual Networking in a Provincial Thai
Setting. AIDS Prevention Monograph Series Paper No.1 Bangkok June.
Human Resource Planning Division, National Economic and Social Development Board.
1985. Population Projection for Thailand 1980-2015. Bangkok : Working
Group on population Projections Human Resource Planning Division, National
Economic and Social Development Board.
- Sittitrai W, Phanuphak P, Barry J, and Brown T. 1992. Thai Sexual Behavior and Risk of
HIV Infection : A Report of the 1990 Survey of Partner Relations and Risk of
HIV Infection in Thailand. Research Report. Program on AIDS, Thai Red
Cross Society Bangkok November.

แบบสอบถาม

เรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิดและพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์
ของเยาวชนชายอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

แบบสอบถามนี้มี 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์

ตอนที่ 3 ประสบการณ์

ตอนที่ 4 ทักษะคิดต่อผู้ติดเชื้อเอดส์

ตอนที่ 5 ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1.1 เพศ (1) ชาย (2) หญิง [] 4
- 1.2 ปัจจุบันคุณอายุ.....ปี [] [] 5-6
- 1.3 บ้านเกิดของคุณอยู่ที่ อำเภอ.....จังหวัด..... [] [] 7-8
- 1.4 การศึกษา
- 0) ไม่ได้เรียน 1) กำลังเรียน ชั้น..... [] 9
- 2) จบ ป.4 3) จบ ป.6 4) จบ ม.3
- 5) จบ ปวช. 6) จบ ปวส. 7) จบปริญญาตรี
- 8) อื่น ๆ ระบุ.....
- 1.5 คุณนับถือศาสนา
- 1) พุทธ 2) อิสลาม 3) คริสต์ 4) อื่น ๆ ระบุ..... [] 10
- 1.6 สถานภาพสมรส
- 1) โสด 2) สมรสอยู่ด้วยกัน [] 11
- 3) ฆ่า 4) หย่า 5) แยกกันอยู่

1.7 อาชีพหลักของคุณคือ

- 1) นักเรียน นักศึกษา 2) รับราชการ
 3) ค้าขาย 4) รับจ้างทั่วไป
 5) พนักงานบริษัทเอกชน 6) ทำนา ทำไร่ ทำสวน
 7) อื่น ๆ ระบุ.....

[] 12

1.8 ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา คุณทำสิ่งต่อไปนี้บ่อยเพียงใด

กิจกรรม	ทุกวัน	แทบทุกวัน	สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	เดือนละ 1-2 ครั้ง	ไม่เคยเลย
	5	4	3	2	1
1. อ่านหนังสือพิมพ์					
2. อ่านนิตยสาร					
3. อ่านการ์ตูน					
4. ฟังวิทยุ					
5. ดูทีวี					
6. ดูวิดีโอ					
7. ไปดูภาพยนตร์					

[] 13

[] 14

[] 15

[] 16

[] 17

[] 18

[] 19

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์

- 2.1 คุณเคยเห็น หรือเคยได้ยินเกี่ยวกับการรณรงค์เรื่องโรคเอดส์หรือไม่
- 1) เคย 2) ไม่เคย [] 20
- 2.2 คุณคิดว่าเป็นไปได้หรือไม่ ผู้ที่ติดเชื้อเอดส์จะไม่มีอาการใด ๆ ปรากฏให้เห็น
- 1) เป็นไปได้ 2) เป็นไปไม่ได้ 9) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ [] 21

คุณคิดว่าโรคเอดส์สามารถติดได้โดยวิธีต่อไปนี้หรือไม่

พฤติกรรม	ติด	ไม่ติด	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	
2.3 การถูกเนื้อต้องตัวกับคนที่เป็นโรคเอดส์ หรือมีเชื้อโรคเอดส์อยู่ในตัว	☐	☐	☐	[] 22
2.4 การกินอาหารจานเดียวกัน หรือใช้แก้วน้ำกับคนที่เป็นโรคเอดส์ หรือมีเชื้อเอดส์อยู่ในตัว	☐	☐	☐	[] 23
2.5 โรคเอดส์สามารถติดได้ โดยการสัมผัสผิวหนัง	☐	☐	☐	[] 24
2.6 โรคเอดส์สามารถติดได้ โดยถูกยุงหรือแมลงกัด	☐	☐	☐	[] 25
2.7 โรคเอดส์สามารถติดได้ด้วยการเป็อนเลือดของคนที่เป็นโรคเอดส์ หรือมีเชื้อโรคเอดส์ โดยที่ตัวคุณไม่มีบาดแผล	☐	☐	☐	[] 26
2.8 โรคเอดส์สามารถติดได้โดยใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์	☐	☐	☐	[] 27

2.9 คุณคิดว่าตัวคุณเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ มากน้อยแค่ไหน

1) ไม่เสี่ยงเลย	2) เสี่ยงน้อยมาก	[]	28
3) เสี่ยงปานกลาง	4) เสี่ยงสูง		
9) ไม่ทราบ			

2.10 คุณกลัวติดโรคเอดส์หรือไม่

1) ไม่กลัวเลย	2) กลัวบ้างเล็กน้อย	[]	29
3) กลัวปานกลาง	4) กลัวมาก		

2.11 หลังจากที่คุณรู้เรื่องราวเกี่ยวกับโรคเอดส์มาแล้ว คุณได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการกระทำของคุณหรือไม่ (เปลี่ยนนิดเดียวถือว่าเปลี่ยน)

1) เปลี่ยน	2) ไม่เปลี่ยน เพราะ.....	[]	30
เปลี่ยนอย่างไร.....			

2.12 คุณคิดว่า ปัจจุบันนี้โรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้หรือไม่

1) ได้	2) ไม่ได้	[]	31
3) ไม่แน่ใจ	9) ไม่ทราบ		

2.13 คุณคิดว่า ปัจจุบันนี้มียารักษาโรคเอดส์หรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์หรือไม่

1) มี	2) ไม่มี	[]	32
3) ไม่แน่ใจ	9) ไม่ทราบ		

2.14 คุณคิดว่า เมื่อได้รับเชื้อเอดส์เข้าไปในร่างกายแล้วอีกกี่ปีจึงปรากฏอาการของโรคเอดส์.....ปี

[] [] 33-34

2.15 โรคเอดส์สามารถติดต่อทางใดได้บ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1) การมีเพศสัมพันธ์	[] [] []	35-37
2) การใช้เข็มฉีดยา		
3) การติดเชื้อจากแม่สู่ลูกในครรภ์		

ตอนที่ 4 ทักษะคิดต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี

- 4.1 คุณมีญาติ/เพื่อน หรือคนที่รู้จักซึ่งติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่
- 1) ไม่มี 2) มีจำนวน.....คน [] 50
- 4.2 คุณรู้สึกอย่างไรกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอชไอวี
- 1) รังเกียจ ไม่กล้าเข้าใกล้ กลัวติดเชื้อ [] 51
- 2) เฉย ๆ
- 3) สงสาร เห็นใจ/ให้กำลังใจ
- 4) อื่น ๆ ระบุ.....
- 4.3 คุณยอมรับผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอชไอวีได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- (1) ได้ เพราะ [] 52
- () 1. มีเพื่อนญาติ/คนรู้จัก เป็นเอชไอวีจึงเข้าใจสภาพและความรู้สึกต่าง ๆ ได้ [] 53
- () 2. มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอชไอวีว่าไม่สามารถติดกันได้ง่าย ๆ [] 54
- () 3. ไม่มีความรู้เรื่องโรคเอชไอวีคิดว่าเหมือนโรคอื่นทั่วไป ไม่น่ารังเกียจหรือติดต่อกันได้ [] 55
- () 4. การรณรงค์เกี่ยวกับโรคเอชไอวีทำให้เกิดความเข้าใจ เห็นใจ [] 56
- () 5. เหตุผลอื่น ๆ..... [] 57
- (2) ไม่ได้ เพราะ [] 58
- () 1. เป็นโรคน่ากลัว สามารถแพร่เชื้อได้ [] 58
- () 2. ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอชไอวี เป็นผู้เสาะแสวงหาโรคมาเอง [] 59
- () 3. เพราะกลัวติดเชื้อ [] 60
- () 4. เหตุผลอื่น ๆ..... [] 61

